

OEKENE- HEILIG-HARTZIEKENHUIS ROESELARE-MENEN

Rapportage archeologisch
vooronderzoek
16/05 - 06/06/2011

Johan HOORNE &
Liesbeth MESSIAEN

Project:

Oekene - Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen: archeologisch vooronderzoek

Opdrachtgever:

Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen vzw
Wilgenstraat 2
8800 Roeselare

Uitvoerder:

GHENT ARCHAEOLOGICAL TEAM bvba
Hoorne Johan
Messiaen Liesbeth

D/2011/21 / ISSN: 2033-8678

© 2011- GHENT ARCHAEOLOGICAL TEAM bvba

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd of aangepast worden, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden onder enige vorm of wijze ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopie, zonder toestemming van Ghent Archaeological Team bvba.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	4
Technische fiche	4
1. Inleiding	5
2. Aanleiding en doel van het onderzoek	5
3. Geografische en bodemkundige situering	5
4. Archeologische voorkennis	9
5. Tijds kader	9
6. Methodologie	9
7. Resultaten	13
7.1. Inleiding	13
7.2. Bodemkunde en natuurlijke sporen	15
7.3. Vroeg-Romeinse kuilen	16
7.4. Brandrestengraven	22
7.5. Kolenbranderskuilen	31
7.6. Vol- tot laatmiddeleeuwse sporen	35
7.7. Subrecente tot recente sporen	38
7.8. Samenvatting	40
8. Conclusies en aanbevelingen	41
9. Bibliografie	42

Voorwoord

Op de gronden waar in de toekomst een nieuw ziekenhuis verschijnt heeft Gate Archaeology in mei en juni 2011 in opdracht van het Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen een archeologisch vooronderzoek uitgevoerd. Dit rapport vormt een administratief verslag van de werkzaamheden en vormt een eerste evaluatie voor vervolgonderzoek.

Tot het goede verloop van het project hebben heel wat partijen bijgedragen. In eerste plaats wordt bouwheer Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen bedankt, in bijzonder Rik Devaere en Toon Dumoulin. Alain De Backer (Grontmij) en Steven Wallays en Kasper Detavernier (KV) zijn we eveneens erkentelijk. Aannemer Demaecker en Van Haecke verzorgde de grondwerken, landmeter Jan Maes de opmetingen. Voor de archeologische trajectbegeleiding van dit project zorgde Sam De Decker (Vlaamse overheid, Ruimte en Erfgoed), bijgestaan door Willem Hantson (TERF). Koen De Grootte (VIOE) en Wim De Clercq (UGent) determineerden en dateerden het aardewerk waarvoor dank. Joris Angenon (UGent) tekende de volledige aardewerkvormen.

Technische Fiche

Site: Oekene - Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen (OEK-HHRM-2011)
Ligging: Sint-Martinusstraat, Oekene (Roeselare, West-Vlaanderen)
Lambert72-coördinaten: X: 65500, Y: 179400
Kadaster: 1016, 1048, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1081, 1013h2, 1013r, 1015b, 1015c, 1016, 1019d, 1020b, 1022a, 1036e, 1040e, 1042d, 1042e, 1046a, 1047a, 1049, 1050a, 1051a, 1062d, 1063a, 1064a, 1065a, 1068g, 1068h, 1070a, 1071a, 1073b, 1074b, 1076c, 1077d, 1079h, 1079l, 1079m, 1081, 1088k (deel), 1089 (deel) van Rumbeke, afdeling 7, sectie A; en percelen 56, 57, 58 van Oekene, afdeling 6, sectie A van stad Roeselare

Onderzoek: vooronderzoek / proefsleuven
Opdrachtgever: Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen vzw
Uitvoerder: Ghent Archaeological Team bvba
Vergunning: 2011/165
Vergunninghouder: Johan Hoorne
Projectarcheologen: Johan Hoorne
Liesbeth Messiaen
Dimitri Teetaert
Frederik Wuyts
Bewaarplaats archief: Ghent Archaeological Team bvba
Dorpsstraat 73
8450 Bredene

Grootte projectgebied: circa 15ha
Grootte onderzoeksgebied: circa 14ha
Termijn: terreinwerk 16/05 - 06/06/2011
verwerking 7/06-30/06/2011

Resultaten: Twee vroeg-Romeinse kuilen
Vier Romeinse brandrestengraven
Drie kolenbranderskuilen
vol- tot laatmiddeleeuwse nederzetting

1. Inleiding

Van 16 mei tot 6 juni 2011 is te Oekene op een circa 15ha groot terrein een archeologisch vooronderzoek uitgevoerd door Gate Archaeology in opdracht van bouwheer Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen. Het gebied is door middel van lange, parallelle proefsleuven onderzocht op de aanwezigheid van archeologische sporen. De resultaten lijken eerder beperkt, maar hebben niettemin hun wetenschappelijke waarde. Sommige van deze vondsten wettigen zeker een vervolgonderzoek.

In dit rapport wordt gestreefd naar een objectief verslag van het verloop van de archeologische werkzaamheden, de resultaten en de conclusies en aanbevelingen. Dit gebeurt in een aantal hoofdstukken waarbij de inleiding, de aanleiding en doel van het onderzoek, de geografische en bodemkundige situering en de archeologische achtergrond het onderzoek binnen een groter kader plaatsen. In tijds kader en methodologie wordt het terreinwerk en de verwerking toegelicht, terwijl in het hoofdstuk resultaten de verschillende sporen per periode of soort structuur worden besproken. Tot slot volgen de conclusies en aanbevelingen. In bijlage bevindt zich een CD-Rom met daarop het digitaal grondplan, alsook alle lijsten en een selectie van foto's.

2. Aanleiding en doel van het onderzoek

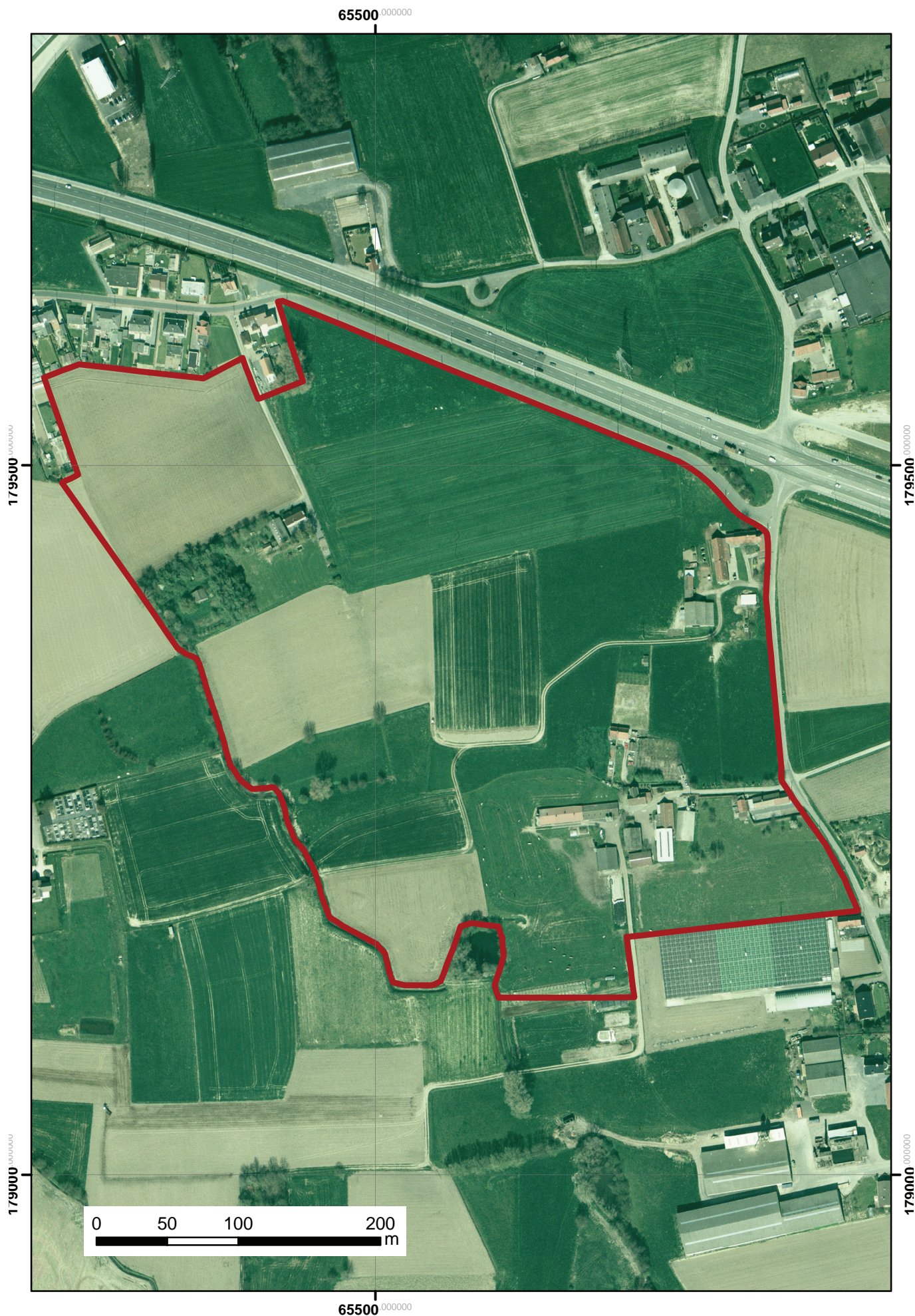
De directe aanleiding van het archeologisch vooronderzoek vormt de geplande aanleg van een ziekenhuis met bijkomende herinrichting van de omliggende gronden. Deze werken gaan gepaard met grondverzet en houden zo een mogelijke bedreiging in voor het archeologisch bodemarchief. Daarom heeft bouwheer Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen opdracht gegeven het terrein op voorhand te evalueren op aanwezigheid van archeologische sporen. Het doel van dit vooronderzoek is met andere woorden nagaan of er sporen van menselijke activiteit aanwezig zijn, wat hun aard, verspreiding en datering is. Daarnaast moet ook de bewaring en belang in overweging genomen worden, om zo de noodzakelijkheid van verder onderzoek te staven en dat vervolgonderzoek te specificeren.

3. Geografische en bodemkundige situering

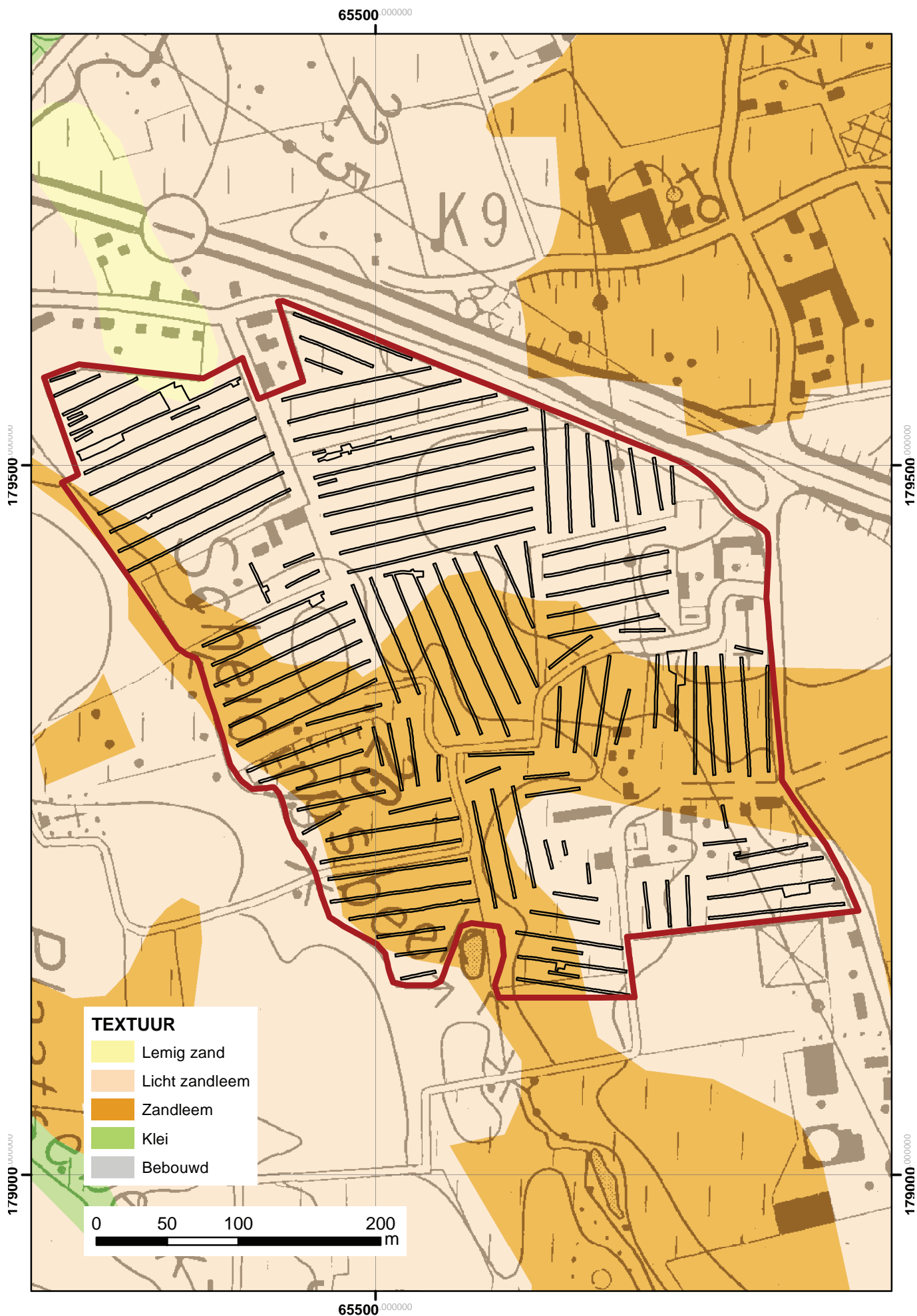
Het onderzoeksgebied situeert zich te Oekene, een deelgemeente van de stad Roeselare (West-Vlaanderen) (fig. 1). De percelen bevinden zich tussen de Sint-Martinusstraat, de Kwadestraat en de Kerkweg/Burgemeestersstraat; net ten westen van de E403 Brugge-Kortrijk en ten zuiden van de Rijksweg of ringweg rond Roeselare.

Het circa 15ha grote onderzoeksterrein bestaat kadastraal uit percelen 1016, 1048, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1081, 1013h2, 1013r, 1015b, 1015c, 1016, 1019d, 1020b, 1022a, 1036e, 1040e, 1042d, 1042e, 1046a, 1047a, 1049, 1050a, 1051a, 1062d, 1063a, 1064a, 1065a, 1068g, 1068h, 1070a, 1071a, 1073b, 1074b, 1076c, 1077d, 1079h, 1079l, 1079m, 1081, 1088k (deel), 1089 (deel) van Rumbeke, afdeling 7, sectie A; en percelen 56, 57, 58 van Oekene, afdeling 6, sectie A. De percelen zijn grotendeels in gebruik als akker of weidegrond. Verder zijn er ook nog een aantal bebouwde percelen aanwezig, die op het moment van uitvoering nog in gebruik waren, alsook een stukje bos. Hierdoor was een deel van het terrein niet toegankelijk.

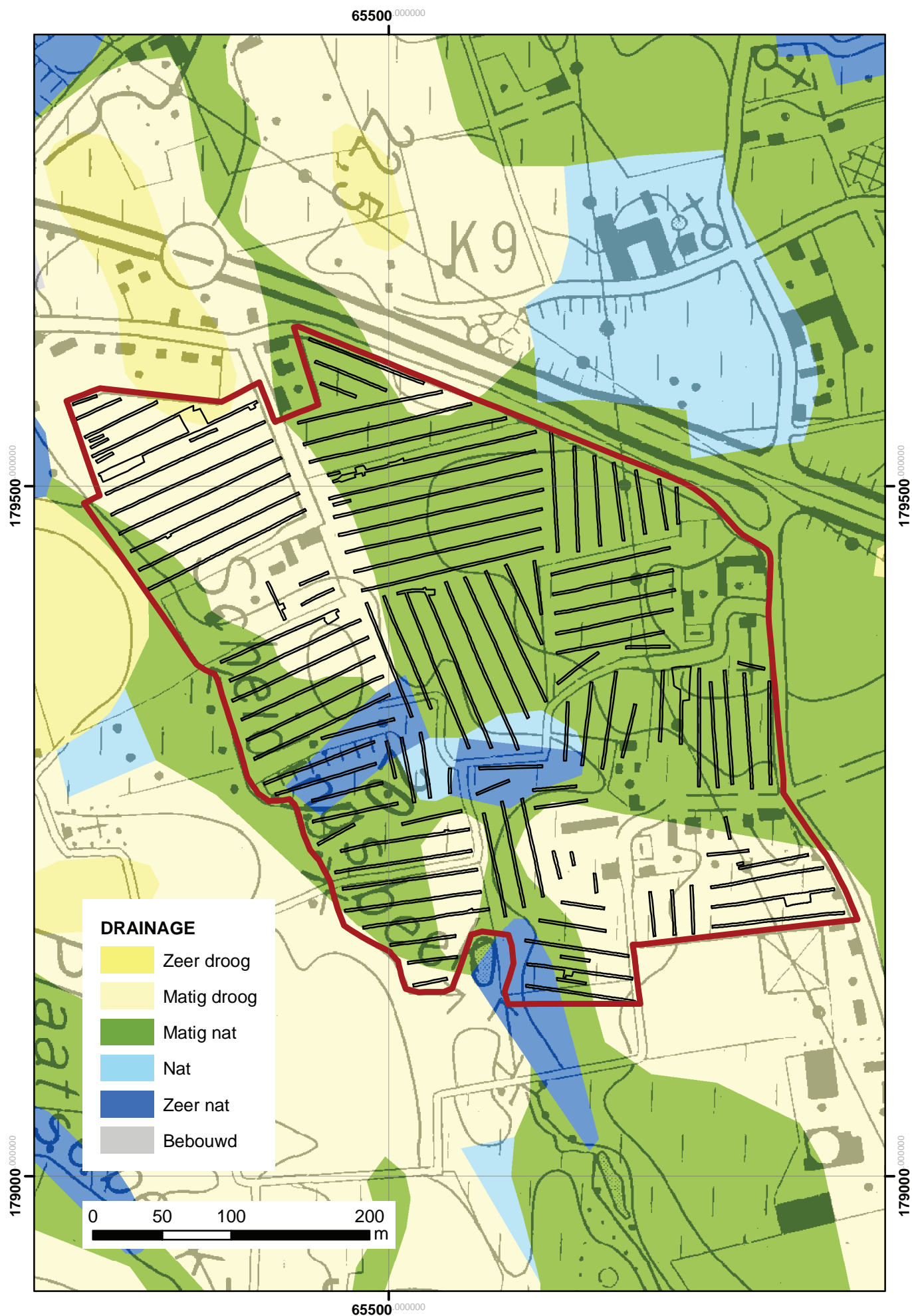
Bodemkundig gezien bevindt het terrein zich op lichte zandleem tot zandleembodems (fig. 2). De lichte zandleem bevindt zich in het noordwesten en het uiterste zuidoosten van het projectgebied, de meerderheid van de gronden is zandleem. Het betreft meer concreet Pcc (matig droge licht zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont), Pdc (matig natte licht zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont), Lcc (matig droge zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont), Ldc (matig natte zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont) en Lfp-bodems (zeer natte zandleembodem zonder profiel). Helemaal in de noordwestelijke hoek bevindt zich nog de aanzet van een Sbc-bodem (droge lemige zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont). Het terrein vertoont kleine hoogteverschillen met een gemiddelde hoogte rond de 21m TAW. Hoe hoger de gronden, hoe droger ze lijken te zijn (fig.3).

Figuur 1: Het projectgebied geprojecteerd op de orthofotografische opname van het gebied

Figuur 2: Het projectgebied en de proefsleuven geprojecteerd op een uittreksel van de bodemkaart, met aanduiding van de verschillende textuurklassen

Figuur 3: Het projectgebied en de proefsleuven geprojecteerd op een uittreksel van de bodemkaart, met aanduiding van de verschillende drainageklassen

4. Archeologische voorkennis

Er is geen specifieke historische of archeologische voorkennis met betrekking tot het projectgebied. Zelfs het ruimere gebied is quasi archeologisch onontgonnen gebied. Het dichtst bij gelegen is de site Rumbek – Mandelstraat op zo'n 2km naar het noorden, waar in 2005 en 2006 een archeologisch onderzoek is uitgevoerd door projectarcheoloog Frederik Demeyere. In de directe omgeving zijn ook oudere vondsten gedaan tijdens veldprospecties en sleuvenonderzoek door de Werkgroep Archeologie Roeselare (WAR) en de Verbond voor Oudheidkundig Bodemonderzoek West-Vlaanderen (VOBOW). De site verradt een grafveld uit de bronstijd, een nederzetting uit de Karolingische periode en mogelijk een erf uit de volle middeleeuwen (CAI 76263; <http://archeologie-roeselare.blogspot.com/>). Op 3km ten westen van het onderzoeksgebied bevindt zich een tweede archeologische site (CAI 76275), alhoewel minder uitgebreid onderzocht. Tijdens veldprospecties zijn verschillende vondsten gedaan door de WAR. Tijdens een kleine opgraving zijn een aantal sporen aan het licht gekomen die opklimmen tot het neolithicum (GODERIS 2006).

Voor het onderzoeksgebied zijn er bijgevolg geen aanwijzingen van archeologische vondsten of te verwachten sites.

5. Tijds kader

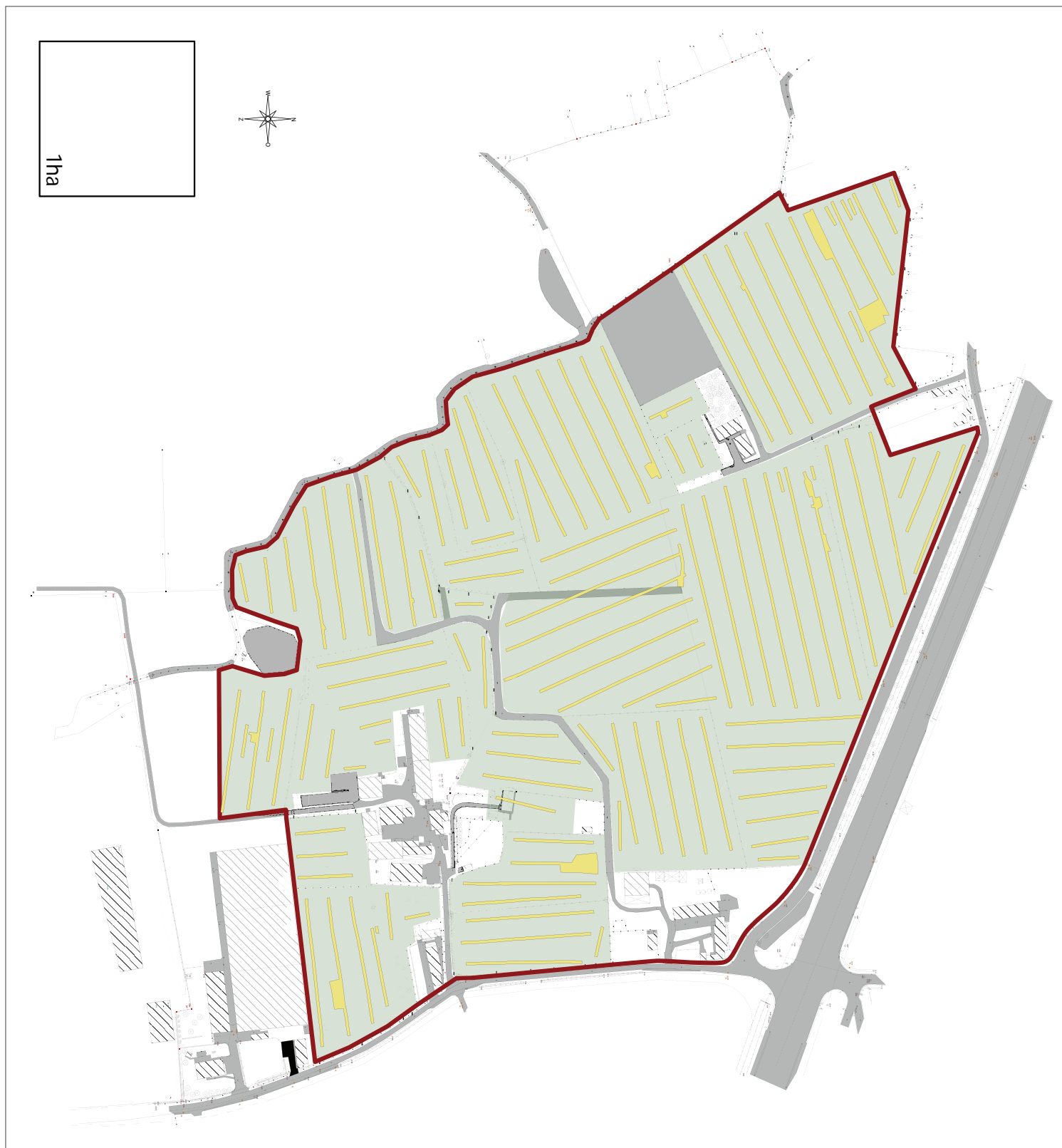
Op maandag 16 mei 2011 is begonnen met het graven van de eerste proefsleuven door de graafmachine onder begeleiding van archeologen Johan Hoorne en Liesbeth Messiaen. Twee weken later op maandag 30 mei zijn alle sleuven afgewerkt, en is het team begonnen met het graven van dwarssleuven en kijkvensters, wat afgerond is op dinsdag 31 mei. Op woensdag 1 juni is het projectteam tijdelijk versterkt met Frederik Wuyts en Dimitri Teetaert. Het terreinwerk is op maandag 6 juni afgesloten door Liesbeth Messiaen en Dimitri Teetaert.

Van dinsdag 7 tot en met vrijdag 10 juni heeft Liesbeth Messiaen de basisgegevens verwerkt. De rest van de rapportage gebeurde door Johan Hoorne van 14 tot 29 juni 2011. Het bekomen grondplan is door Aäron Steurbaut gegeorefereerd en in kaartvorm gegoten op afteksels van de bodemkaart en orthofoto's.

6. Methodologie

Het archeologische vooronderzoek is uitgevoerd door middel van lange parallelle proefsleuven getrokken door een graafkraan (20 ton met platte bak), begeleid door een projectteam van twee archeologen. De sleuven zijn één graafbak breed (gemiddeld 1,85cm) en worden op een gemiddelde tussenafstand (as op as) van 15m van elkaar verwijderd aangelegd. Hierbij wordt vooral pragmatisch gewerkt met aandacht voor de bestaande perceelsgrenzen en aanwezige overkapte grachten, waterleidingen en waterputten rondom de bestaande bebouwing. Op de circa 14ha toegankelijk terrein zijn zo 113 proefsleuven aangelegd, goed voor een totale lengte van 8350m (fig. 4, fig. 5). Bij het aantreffen van sporen zijn er kleine uitbreidingen gemaakt om deze sporen in totaliteit te kunnen documenteren, goed voor een kleine 100m² bijkomend opengelegde oppervlakte in deze proefsleuvenfase. In totaal is op deze manier 10,5 tot 11% van het terrein geprospecteerd. Om de kans op detectie van lineaire sporen te verhogen is er eveneens voor geopteerd om de richting van de sleuven niet over het gehele terrein hetzelfde te houden, maar om grote blokken van parallelle sleuven haaks op elkaar te oriënteren.

Op bepaalde plaatsen waar archeologische indicaties aanwezig zijn, heeft het projectteam bijkomende kijkvensters aangelegd. Dit zijn grotere uitbreidingen van de sleuf, waarbij het de bedoeling is meer informatie te krijgen over de aard van de sporen, de datering en de verspreiding. Verspreid over het terrein zijn zo vijf kijkvensters aangelegd, variërend tussen 35m² en 315m²; in totaal zo'n 810m². Een variëteit op deze bijkomende kijkvensters zijn de extra dwarssleuven of korte parallelle sleuven. Zo is ongeveer 150m extra sleuf getrokken. In totaal is deze bijkomende fase goed voor 0,8 tot 1% bijkomend opengelegd oppervlakte.

Figuur 4: Het projectgebied met aanduiding van het toegankelijke gedeelte in groen met daarop de sleuven geprojecteerd

Figuur 5: Zicht op een deel van het terrein met proefsleuven

Figuur 6: De aanleg van een proefsleuf

Het onderzoek van een sleuf is steeds opgebouwd uit hetzelfde stramien. Eerst wordt de teelaarde verwijderd door de graafmachine tot op de moederbodem (fig. 6). Om inzicht te krijgen in de opbouw van deze moederbodem zijn op regelmatige afstanden ook bodemprofielen gezet. In de eerste sleuven zijn deze manueel verdiept tot circa 20cm moederbodem blootlag, maar op verzoek van erfgoedconsulent Sam De Decker van Ruimte en Erfgoed Vlaanderen zijn deze in de resterende sleuven gegraven door de kraan tot op een diepte van 60cm onder de grens tussen bovenste bodempakket en moederbodem (fig. 7). Gezien de mogelijke problematiek van grondwater en stabiliteit, is ervoor gekozen om deze dan ook meteen terug te dichten.

Een tweede fase bij het onderzoek is het opschaven van grondverkleuringen die zich aftekenen in de moederbodem en bepalen of ze antropogeen dan wel natuurlijk zijn. Deze sporen worden afgelijnd, ingetekend en bijkomend ingemeten door de landmeter (fig. 8). Alle sporen hebben een nummer gekregen dat begint met het sleufnummer en vervolgens een tweecijferig volgnummer naargelang het aantal sporen in de sleuf. De sporen zijn summier beschreven en eventueel aanwezige vondsten zijn ook gerecupereerd.

Gezien de aanwezigheid van geïsoleerde sporen is ervoor geopteerd om deze al meteen volledig op te graven binnen het kader van het vooronderzoek, in plaats van het terrein onderzoek op deze sporen in een later stadium in te plannen. Deze sporen zijn ingetekend op schaal 1/20 en gefotografeerd in het vlak. Ook de coupes zijn ingetekend, beschreven en gefotografeerd (fig. 9). Met het oog op vervolgonderzoek zijn van verschillende van deze sporen bulkmonsters genomen op het terrein.

De verwerking omvat het digitaliseren van het grondplan met Adobe Illustrator op basis van het digitale grondplan opgemeten door de landmeter; het ordenen van het opgravingsarchief met alle foto's; het wassen, determineren en tekenen van de vondsten; het opstellen van lijsten; en het synthetiseren van de bekomen resultaten en het uitschrijven van dit rapport.

Figuur 7: Het maken van een profielput

Figuur 8: Optekenen van de sleuf op schaal

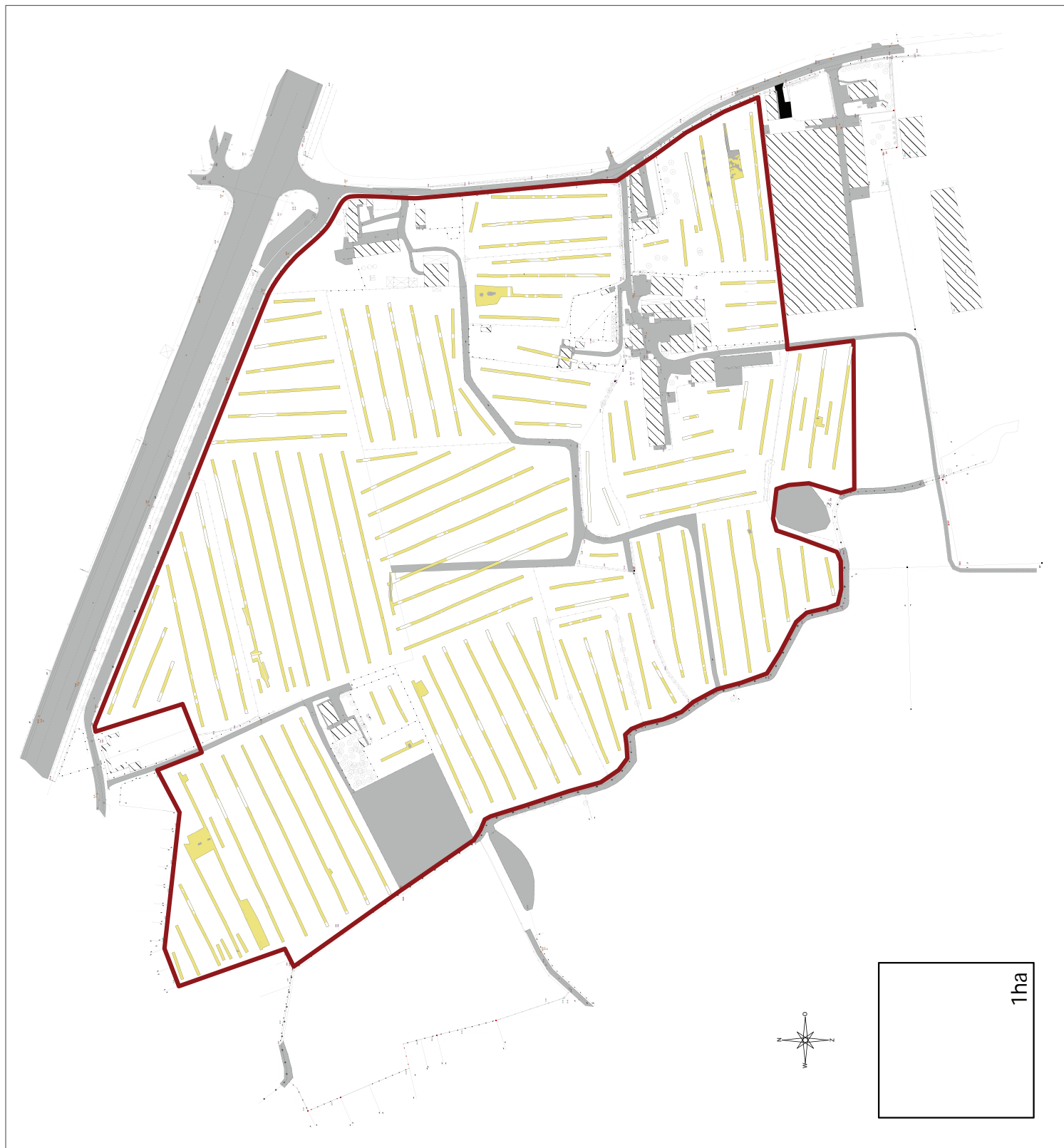

Figuur 9: Coupe op een brandrestengraf tijdens het onderzoek

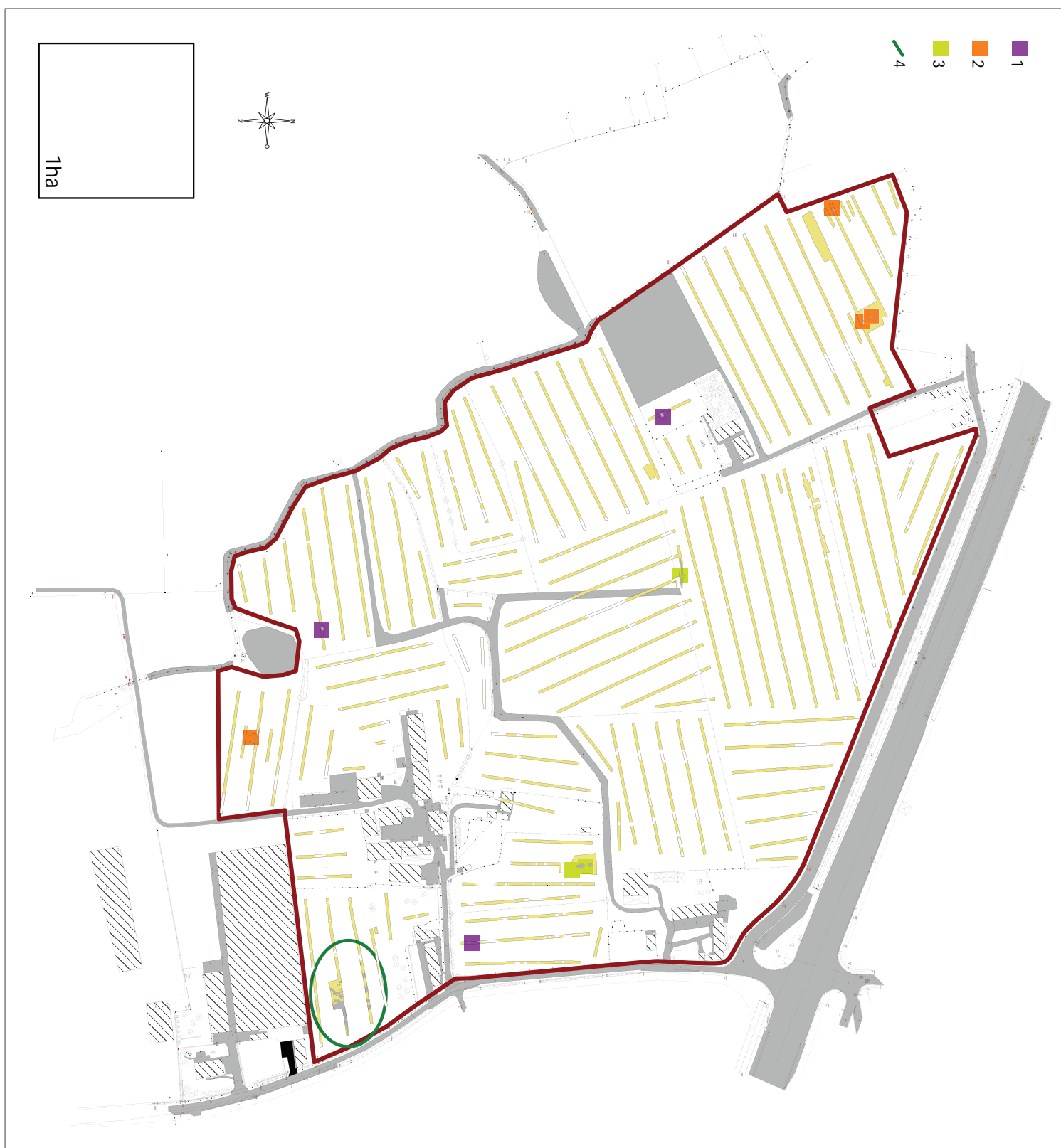
7. Resultaten

7.1. Inleiding

Tijdens de prospectie zijn enkel grondsporen aangetroffen (fig. 10). Dit zijn verkleuringen van de bodem op de plaats waar die ooit geroerd is. Dit kan door menselijke of natuurlijke oorsprong komen. De sporen worden per soort of per periode besproken.

Figuur 10: Grondplan met aanduiding van alle sleuven, sporen in grijs en recente sporen in wit

Figuur 11: Grondplan met de interpretatie van de sporen aangeduid: 1. Kolenbranderskuilen; 2. Brandrestengraven; 3. Andere oude sporen; 4. Middeleeuwse nederzettinssporen

Er zijn verspreid over het gehele terrein uiteraard bodemkundige en natuurlijke sporen aangetroffen, verder zijn er twee kuilen, vier Romeinse brandrestengraven en drie kolenbranderskuilen gedocumenteerd en lijkt ook een erf uit de volle tot late middeleeuwen te zijn aangesneden (fig. 11).

7.2. Bodemkunde en natuurlijke sporen

Verspreid over het terrein komen in grote getale natuurlijke en bodemkundige sporen voor. De bodem zelf kenmerkt zich door een afwisseling tussen zandleem bodem en lichte zandleembodems (fig. 12). Op de nattere gronden blijkt uit de profielputten dat er soms klei aanwezig is op geringe diepte (fig. 13). De ploeglaag varieert tussen 35cm tot 80cm diepte, met een gemiddelde van 45cm.

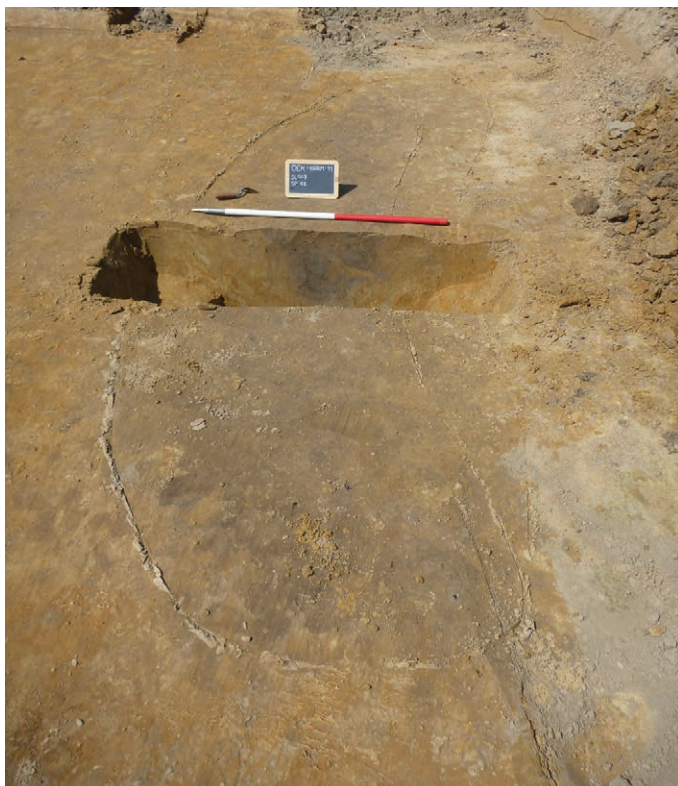
De grotere natuurlijke sporen zijn meestal te interpreteren als windvallen (fig. 14). Vaak hebben deze de typische gebogen vorm, soms zijn ze iets complexer. Uiteraard zijn ook biogalerijen (mollen, wormen) goed vertegenwoordigd.

Figuur 12: Typisch profiel op de zandleembodem

Figuur 13: Profielput met klei op geringe diepte

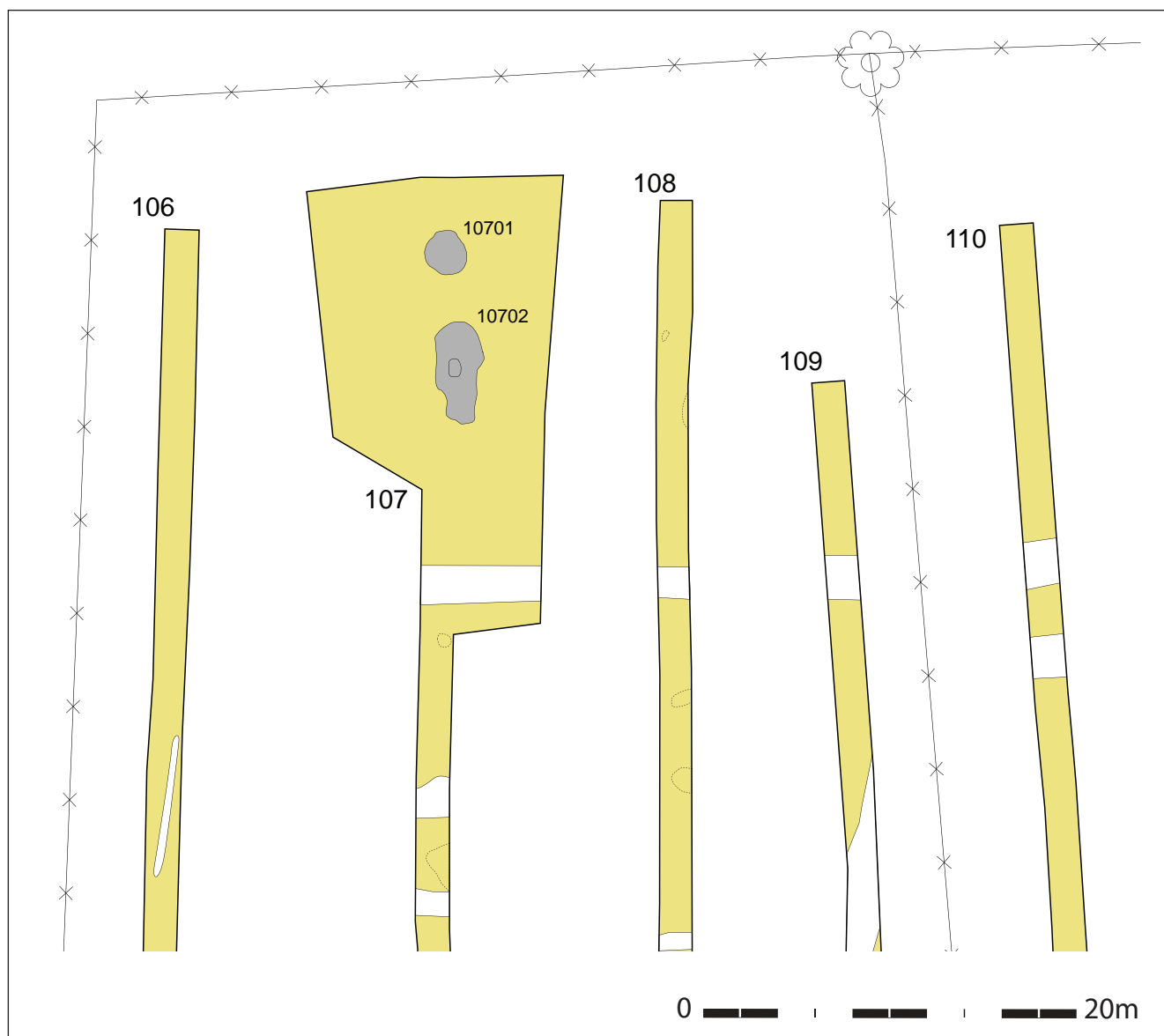

Figuur 14: Voorbeeld van een windval

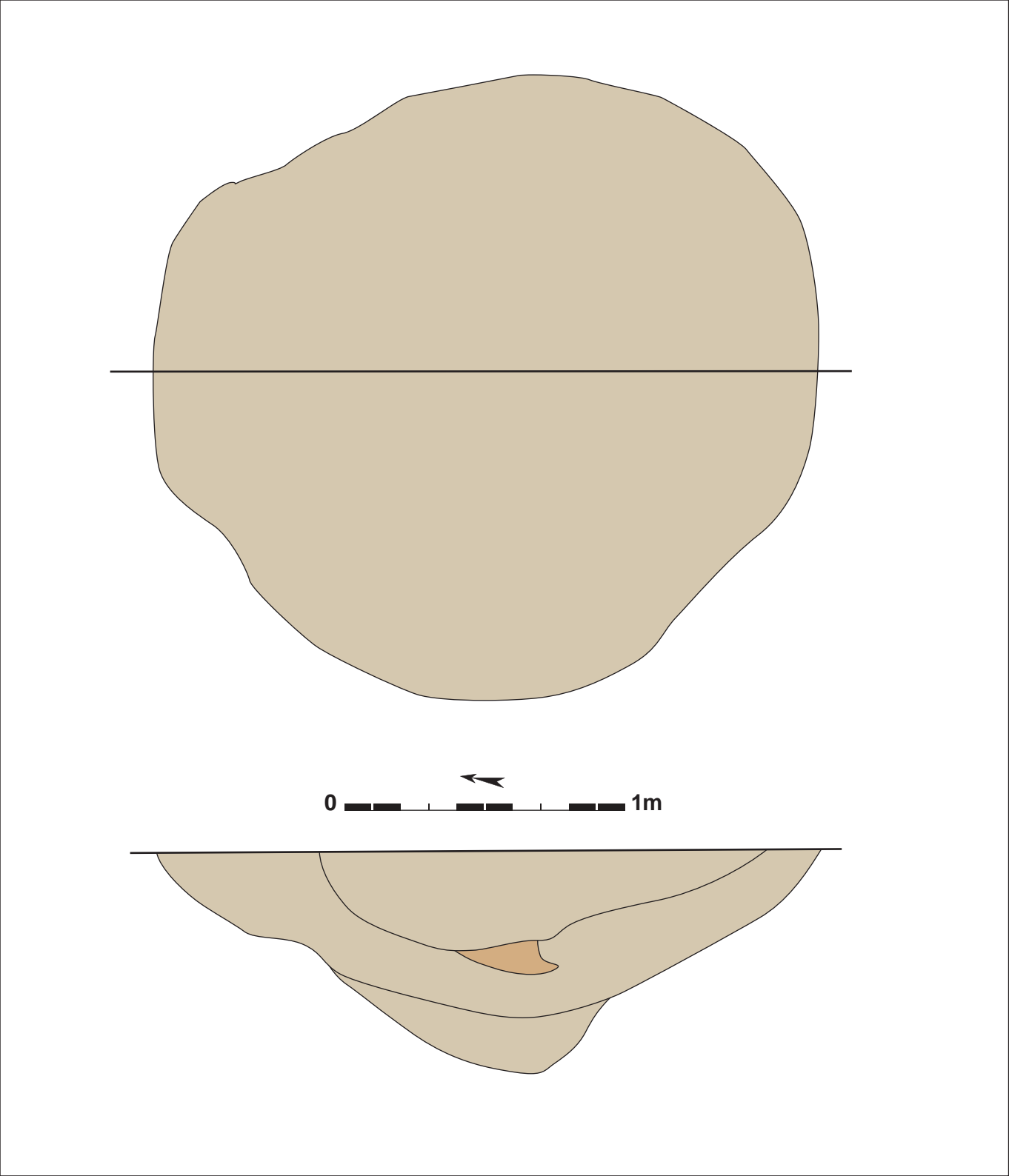
7.3. Vroeg-Romeinse kuilen

In het oostelijke deel van het projectgebied bevinden zich vlak bij elkaar twee grote, antropogene sporen (fig. 15). Sporen 10701 en 10702 zijn grijs en vrij uitgeloogd. Er zijn geen vergelijkbare sporen in de omgeving opgemerkt. Ze liggen op 2,5m van elkaar verwijderd op een N-Z as.

Kuil 10701 is min of meer rond in het vlak met een diameter van 2,3m (fig. 16, fig. 17). In doorsnede vertoont het spoor een komvormig profiel met centraal een iets dieper gedeelte (fig. 18). De bodem is maximaal 78cm diep onder het vlak. De vulling is gelaagd, vooral onderaan, met een afwisseling van grijze, zwaar uitgeloopte en gebioturbeerde zandige pakketten, met meer egale grijze laagjes, die spoellagen zouden kunnen zijn. Op een diepte van ongeveer 40 tot 50cm bevindt zich een laag met erg veel broos aardewerk of gebakken leem (fig. 19). Dit lijkt een laag gevormd door het dumpen van een specifiek soort afval. Dit materiaal is gerecupereerd maar is zeer moeilijk reinigbaar. Er zijn zo'n 50-tal fragmenten (goed voor een 5-tal kg), waarvan een aantal beter bewaard zijn. Één stuk vertoont een aantal doorboringen en lijkt op een T-vormig uiteinde (fig. 20). Dit aardewerk doet erg denken aan technisch aardewerk, waarschijnlijk zou het ook om stukken vuurbak kunnen gaan. Uit kuil 10701 is eveneens 1 handgemaakte bodem (66g) gevonden met langs de binnenkant 'kamstrepn' of strepen ontstaan bij het bijschaven van de vorm ; alsook 3 verbrande wandscherven in zoutcontainer (2g), 1 handgemaakte wandscherf (10g). Een datering situeert zich in de vroeg-Romeinse periode.

Figuur 15: Detailgrondplan met aanduiding van sporen 10701 en 10702

Figuur 16: Grondplan en coupes op spoor 10701 (schaal 1/20)

Figuur 17: Kuil 10701 in het vlak

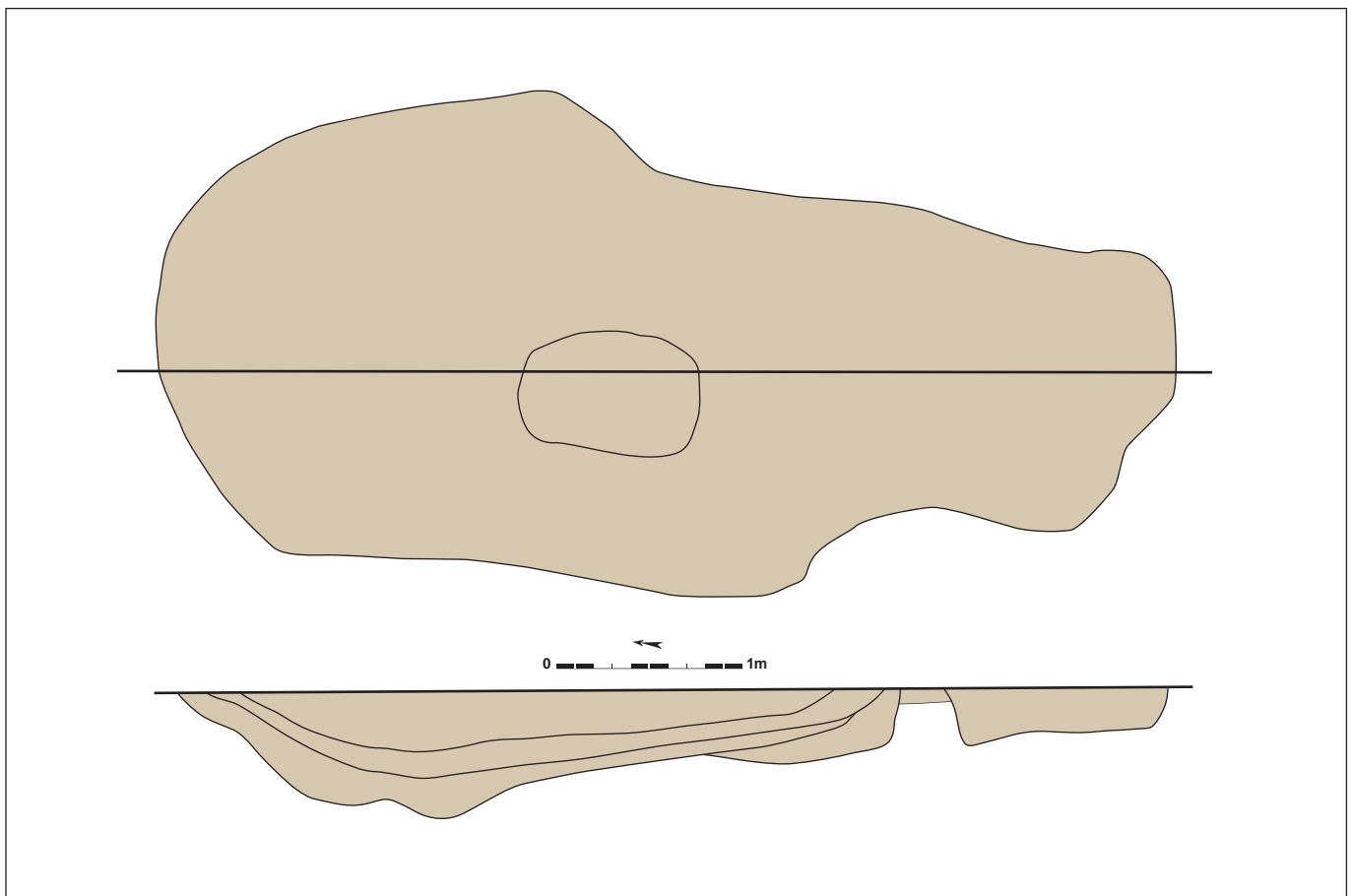
Figuur 18: Veldopname van de dwarsdoorsnede op spoor 10701

Figuur 19: Opname van de laag met broos aardewerk of gebakken leem in het vlak

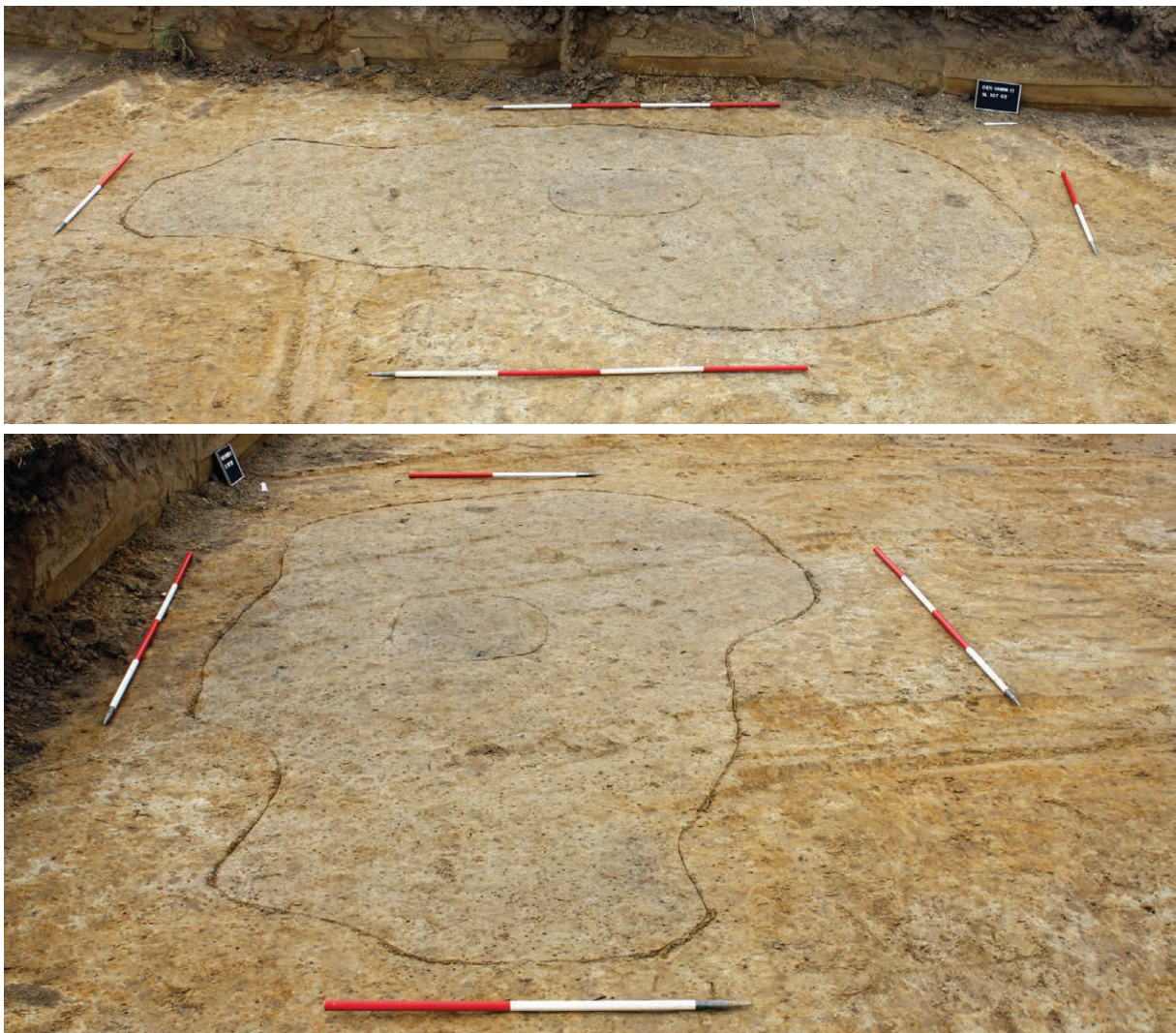
Figuur 20: Fragment broos aardewerk uit 10702

Figuur 21: Grondplan en coupes op spoor 10702 (schaal 1/40)

Structuur 10702 is groter dan spoor 10701 en lijkt in het vlak ovaal tot tweelobbig (fig. 21, fig. 22). De kuil is N-Z georiënteerd en meet maximaal 5,4m lang bij 2,5m breed. De vulling is quasi hetzelfde, maar erg moeilijk afijnbaar. In doorsnede lijkt het alsof spoor 10702 in twee sporen uiteen valt (fig. 23). Het meest noordelijke spoor (10702a) is ongeveer 4m lang, dan volgt een kleine overgang en dan een zuidelijk spoor (10702b) van 1,2m lang. Spoor 10702b vertoont een vlakke bodem op 30cm onder het vlak. Kuil 10702a is meer gelaagd en komvormig met een maximale diepte van 70cm.

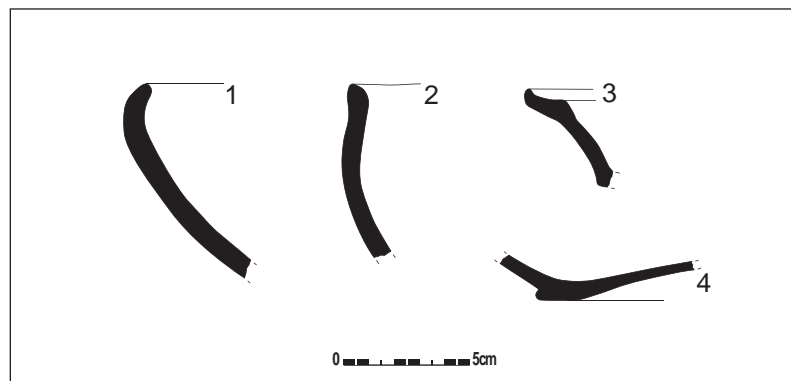
De vondsten zijn voornamelijk afkomstig uit spoor 10702a, het betreft een behoorlijke context aardewerk. Het bestaat uit handgemaakt aardewerk met een matig grove tot grove verschraling bestaande uit chamotte en een fractie organisch materiaal. In totaal 88 wandscherven (590g), waarvan 1 met greep (fig. 25); 5 bodems (442g) waarvan 1 twee doorboringen vertoont (fig. 25), goed voor 4 MAE; 4 kleine randjes (14g), goed voor 1 MAE; 3 randen (112g) van 1 kom met naar binnen staande rand (fig. 24.1); en 2 randen (58g) van een open recipiënt (fig. 24.2) behoren tot deze groep. Er is 1 wandscherfje (2g) in zoutcontainer aangetroffen, alsook 37 wanden (140g) en 2 bodems (90g) (1MAE; fig. 24.4) in kruikwaar. Daarnaast komt ook nog een aardewerkgroep met een bleekgrijze kern en donkere wand voor, wellicht Terra nigra, een importproduct: 9 wanden en 1 rand (112g) behoren tot een geknikt bord (fig. 24.3). Op basis van deze vondsten lijkt een datering in de Romeinse periode aangewezen. De verhouding van handgemaakt aardewerk tegenover andere aardewerkgroep vertoont een overwicht aan handgemaakte scherven. Wat het technisch aspect betreft, lijkt een datering in de 2de helft van de 1ste eeuw v.Chr. tot de 1ste eeuw n.Chr. aangewezen (determinatie W. De CLERCQ).

Figuur 22a & b: Veldopname van spoor 10702 in het vlak

Figuur 23: Dwarsdoorsnede op structuur 10702

Figuur 24: Selectie van het aardewerk uit spoor 10702 (schaal 1/3)

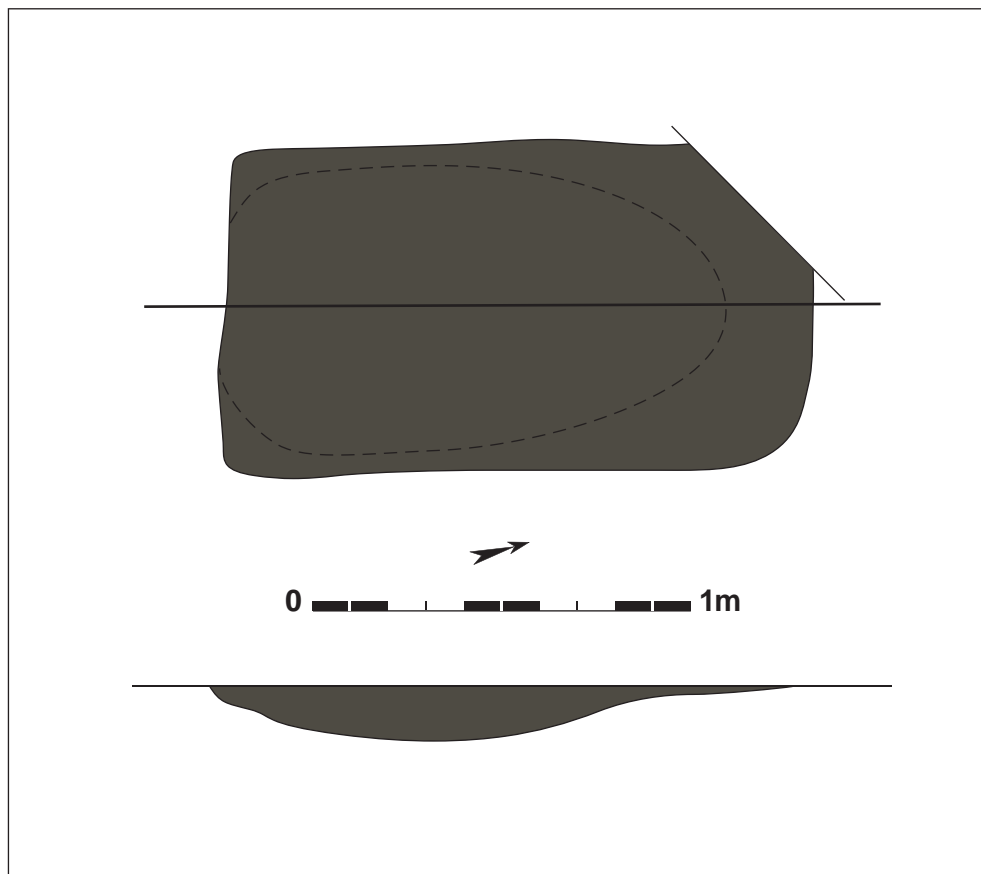
Figuur 25: Wandscherf met grip en bodem met doorboring uit spoor 10702

Een interpretatie voor deze sporen is moeilijk. Gezien de grootte van beide sporen en de nabijheid van zware grond lijkt het niet onmogelijk dat deze structuren in feite extractiekuilen kunnen zijn, die naderhand zijn opgevuld (ten dele met afval). Dit zou ook kunnen verklaren waarom deze kuilen geïsoleerd in het landschap voorkomen, wat een vaker voorkomend fenomeen is bij specifieke activiteiten. Een andere mogelijkheid, maar minder waarschijnlijk, is dat deze sporen de enige bewaarde structuren van een nederzetting zijn die volledig is weg geërodeerd. Hoe dan ook hebben deze structuren ooit behoord tot een occupatie, of deze geërodeerd is of in de nabijheid te vinden moet zijn, blijkt niet uit de prospectie. Mogelijk bevinden zich nog meer sporen in deze zone die niet zijn aangesneden door de sleuven.

7.4. Brandrestengraven

Verspreid op het terrein bevinden zich vier gelijkaardige structuren. De vulling is telkens erg houtskoolrijk, meestal met een bovenste inzakkingslens bestaande uit versmeten moederbodem. Het betreft vier brandrestengraven die traditioneel in de Romeinse periode geplaatst kunnen worden.

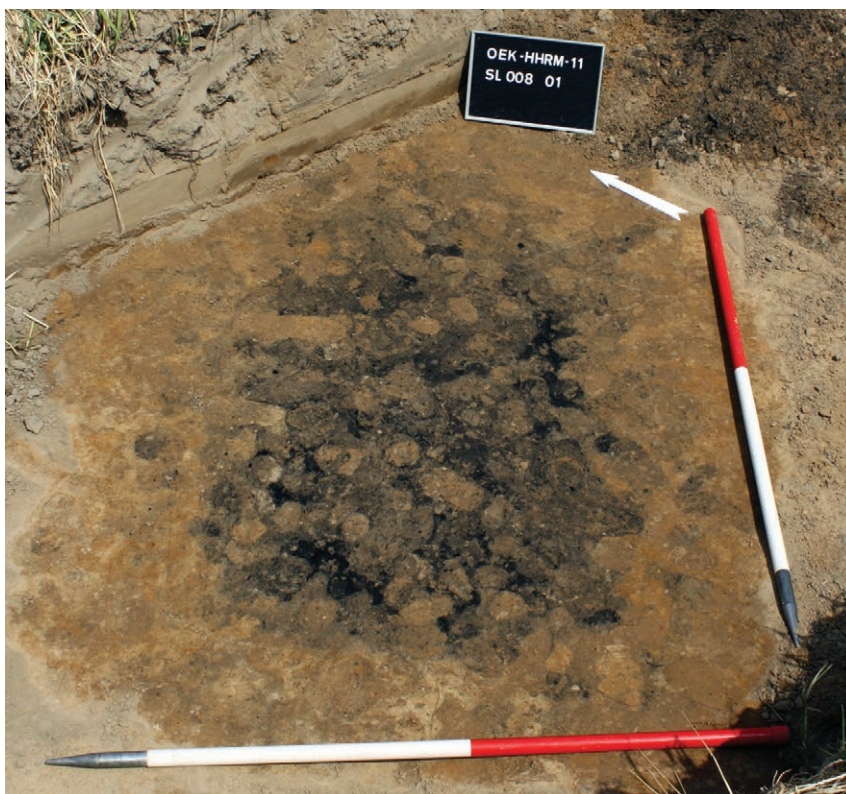
Drie van deze verspreide graven bevinden zich op hetzelfde perceel in het noordwestelijke gedeelte van het projectgebied. Spoor 00801 situeert zich in sleuf 8 tegen de westelijke begrenzing van het onderzoeksgebied. Dit brandrestengraf is het minst goed bewaard van alle aangetroffen exemplaren. De rechthoekige kuil is erg houtskoolrijk en vertoont een NNO-ZZW oriëntatie. De structuur meet 1,54 bij 0,84m en vertoont een langwerpige komvorm als bodem met een maximale diepte van 12cm (fig. 26, fig. 27, fig. 28).

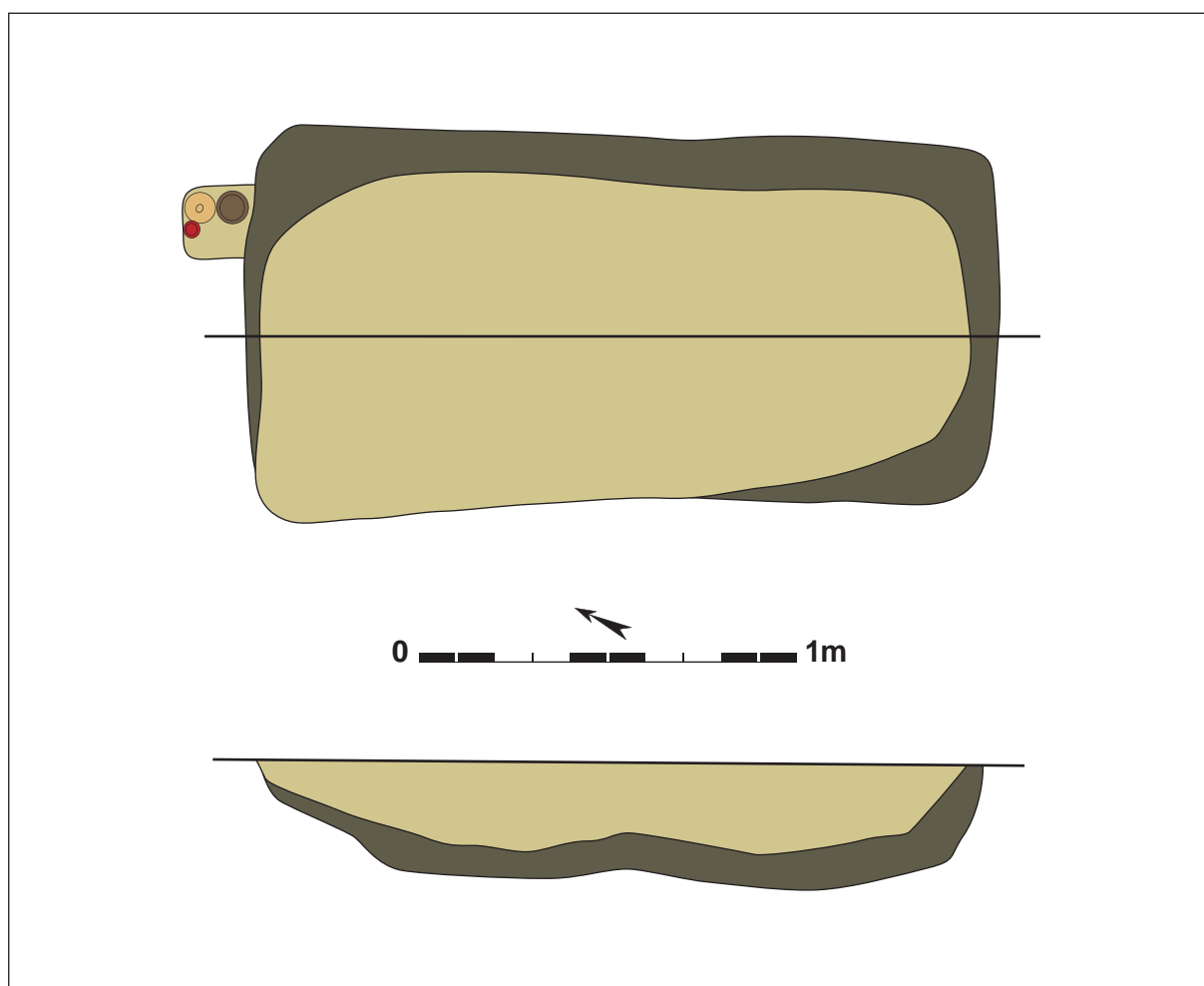
Figuur 26: Grondplan en coupes op spoor 00801 (schaal 1/20)

Figuur 27: Dwarsdoorsnede op spoor 00801

Figuur 28: Brandrestengraf 00801 in het vlak

Figuur 29: Grondplan en coupes op spoor 00710 (schaal 1/20)

Figuur 30: Brandrestengraf 00710 in het vlak

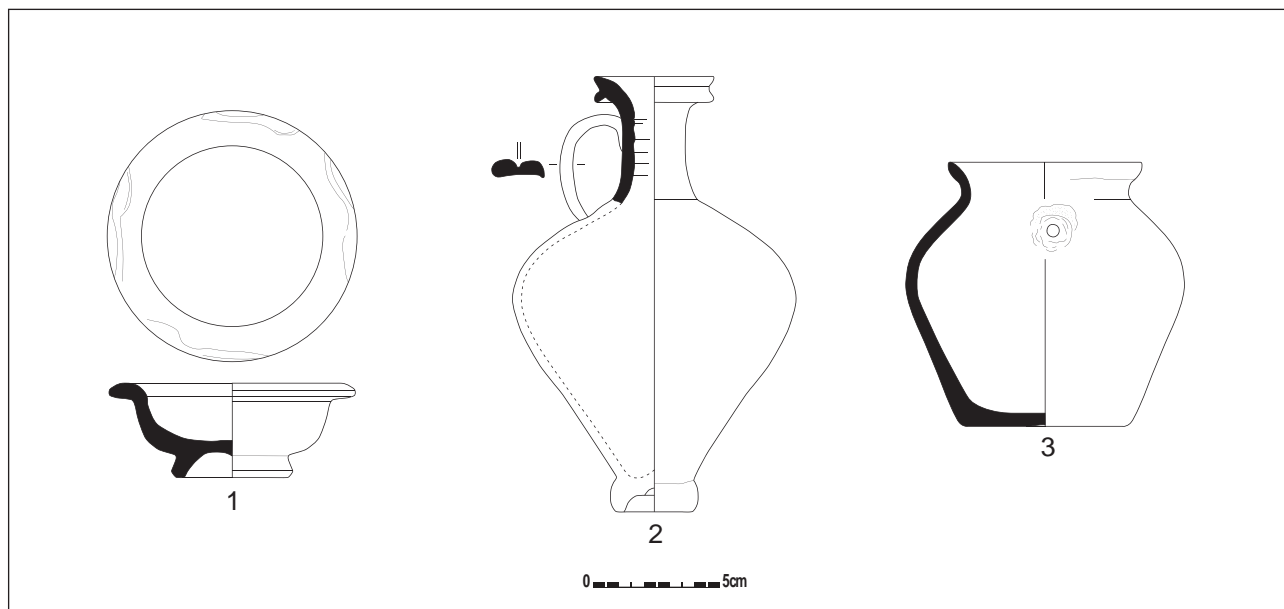

Figuur 31: Dwarsdoorsnede op structuur 00710

Op ongeveer 75m ten oosten van spoor 00801 bevinden zich brandrestengraven 00710 en 11401 die in elkaars verlengde liggen op 5m van elkaar. Spoor 00710 is aangetroffen in sleuf 7 en ook hier betreft het een rechthoekige structuur die 1,98 bij 0,92m meet en een NW-ZO oriëntering heeft (fig. 29). Zowel in grondvlak als in coupe is een grote lens met versmeten moederbodem duidelijk aanwezig (fig. 30, fig. 31). Deze inzakkingslens is een typisch kenmerk van dergelijke brandrestengraven. Onderaan in de kuil bevindt zich een 20cm dik houtskoolrijk pakket. De min of meer vlakke bodem bevindt zich op een diepte van 32cm onder het opgravingsvlak. Tijdens het onderzoek op dit spoor is in de noordoostelijke hoek een plaatselijke uitbreiding van de kuil aangetroffen waarin drie volledige aardewerken recipiënten waren gedeponeerd (fig. 32, fig. 33). Een dergelijk nisje voor bijgiften komt frequent voor in de regio. Tijdens een gelijktijdig uitgevoerd proefsleuvenonderzoek in Izegem door GATE is ook een brandrestengraf met nisje gevonden (persoonlijke communicatie F. Wuyts).

Figuur 32 & 33: Detailopnames van het kruikje en kopje in de nis bij brandrestengraf 00710

Figuur 34: Selectie van het aardewerk uit spoor 00710 (schaal 1/3)

Figuur 35: De grafgiften uit het nisje van brandrestengraf 00710

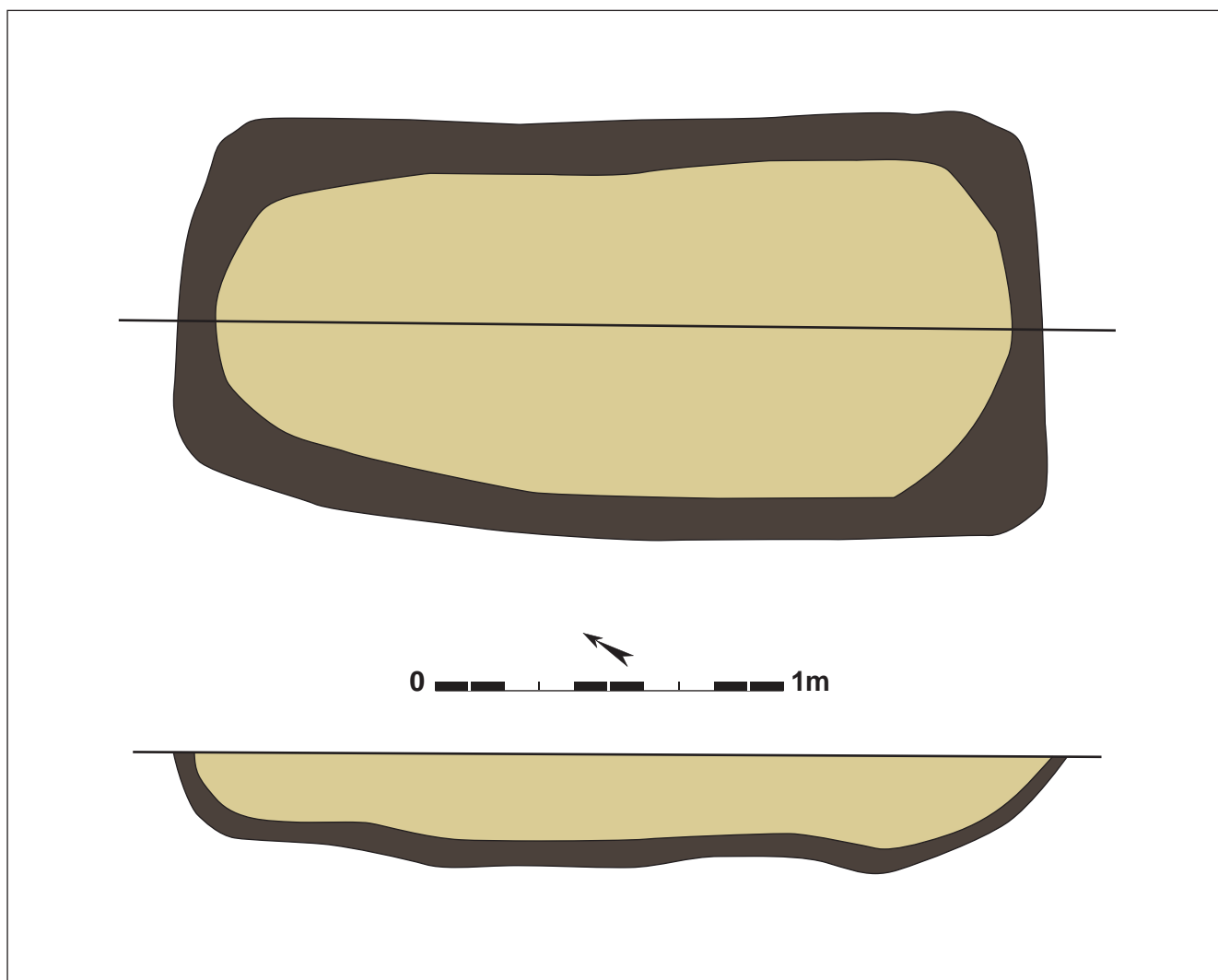
Figuur 36: Detail van de pot met tuit

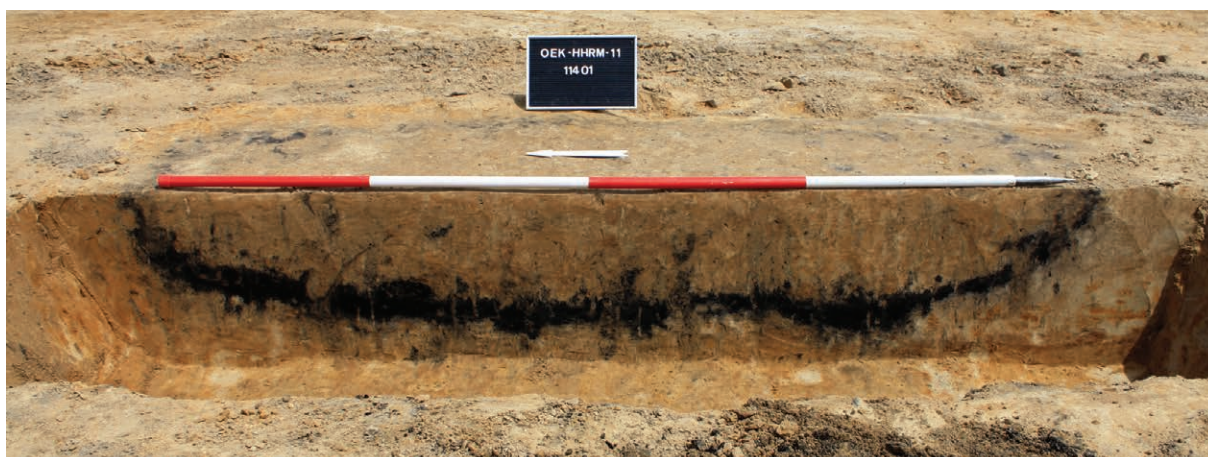
Figuur 37: Verbrande kookpot uit de vulling van 00710

Het aardewerk uit de nis is niet verbrand en volledig bewaard, of volledig reconstrueerbaar. Het betreft een Terra sigillata kopje of tas, een type Dr. 35 (WEBSTER 1996: 46) met een licht oranje tot rose kern en rode tot bruinrode deklaag (fig. 34.1, fig. 35), afkomstig uit Zuid-Gallië, wellicht *La Graufesenque* (Z.-Fr.). Het volledige exemplaar (100g) is redelijk bewaard op wat schade aan de deklaag na. Mogelijk is er op de bodem aan de onderkant een "VI" of "IA" ingekrast. Een tweede aardewerken recipiënt is een volledig bewaard kruikje (302g) (fig. 34.2, fig. 35). Het oor is afgebroken en de ingesnoerde rand is licht beschadigd, terwijl de deklaag bijna volledig ontbreekt. Een quasi identiek exemplaar is ook te Izegem aangetroffen (persoonlijke communicatie F. WUYTS). Deze kruikjes zijn wellicht afkomstig uit Bavay (N.-Fr.) Ook een handgemaakt potje was volledig aanwezig in de nis, tijdens de opgraving is dit potje (304g) beschadigd geraakt (fig. 34.3, fig. 35). Op de hals bevindt zich een aanzet van een tuitje (fig. 36). Mogelijk diende deze *biberon* als de Gallo-Romeinse variant van een papfles.

Uit de vulling van brandrestengraf 00710 zijn ook verschillende verbrande aardewerkscherven aangetroffen. Het gaat over 1 zwaar verbrande, gedraaide kookpot, die nog voor de helft is gereconstrueerd en waarvan 3 bodemscherven, 1 rand en 21 wanden (202g) gevonden zijn (fig. 37). Een andere zwaar verbrande volledige bodem (250g) behoort ook tot een kookpot, maar is mogelijk handgevormd, alsook 9 wanden (100g) en 2 vervormde randen (38g). Ook een fragment van een verbrande dakpan (354g) is in de vulling aangetroffen. In totaal zijn 2 verbrande potten en 3 niet-verbrande exemplaren in het brandrestengraf aangetroffen. Op basis van dit aardewerk lijkt een datering van 60 tot 120 n.Chr. aangewezen (determinatie W. DE CLERCQ).

Figuur 38: Grondplan en coupes op brandrestengraf 11401 (schaal 1/20)

Figuur 39: Dwarsdoorsnede op spoor 11401

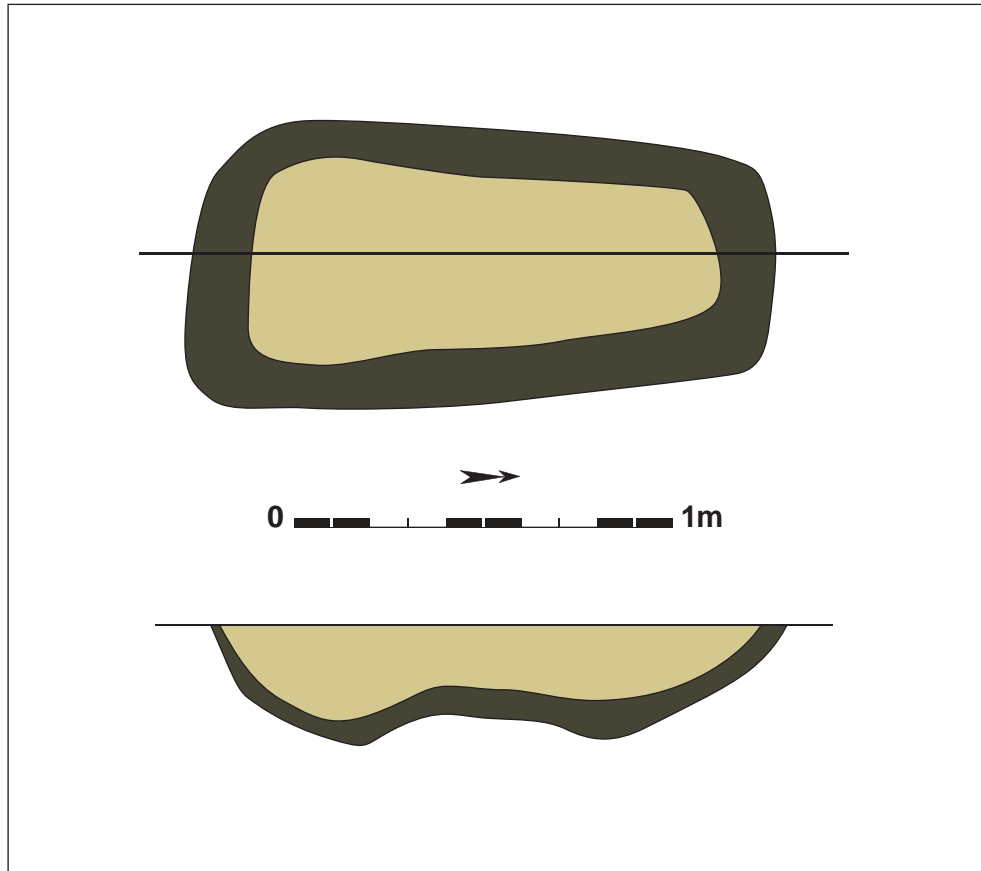

Figuur 40: Veldopname van spoor 11401 in het vlak

Ten noordwesten van 00710 bevindt zich brandrestengraf 11401. Ook deze structuur is rechthoekig van vorm met een NW-ZO oriëntatie en meet 2,4 bij 1,13m (fig. 38, fig. 39, fig. 40). De vulling is erg gelijkaardig aan die van spoor 00710, onderaan een houtskoolrijk, zwart pakket met daarboven een laag versmeten moederbodem. De bodem is vlak met een maximale diepte van 33cm onder het opgravingsvlak. In de vulling zijn geen vondsten opgemerkt.

Deze drie brandrestengraven situeren zich op een iets droger en zandiger deel van het projectgebied. Helemaal in het zuiden van het onderzoeksgebied bevindt zich nog een volstrekt geïsoleerd brandrestengraf: spoor 08801, eveneens op een iets drogere en zandigere ondergrond. De structuur is afgerond rechthoekig met een N-Z oriëntering en meet 1,52 bij 0,75m (fig. 41, fig. 42, fig. 43). De vulling is opnieuw tweeledig met onderaan een dun houtskoolrijk pakket met daarboven een blekere, zandige opvulling. De bodem is komvormig met twee diepere gedeeltes, waarvan de diepste tot 32cm onder het opgravingsvlak gaat. Uit brandrestengraf 08801 zijn geen vondsten gerecupereerd.

Brandrestengraven zijn een frequent voorkomende vondst in geheel Vlaanderen. Tijdens de Romeinse periode bestaat het funeraire gebruik uit crematie van de overledene, waarna een selectie van de as van de brandstapel en van de overledene in een kuil worden gedeponereerd, al dan niet met bijgiften. Dergelijke graven komen zowel voor in grotere clusters (grafvelden), of geïsoleerd alleen of per twee. De brandrestengraven te Oekene kunnen in dat laatste kader geplaatst worden. Dergelijke vondsten worden meer en meer gedaan en worden vaak veldgraven genoemd (DE CLERCQ 2000: 42).

Figuur 41: Grondplan en coupes op brandrestengraf 08801 (schaal 1/20)

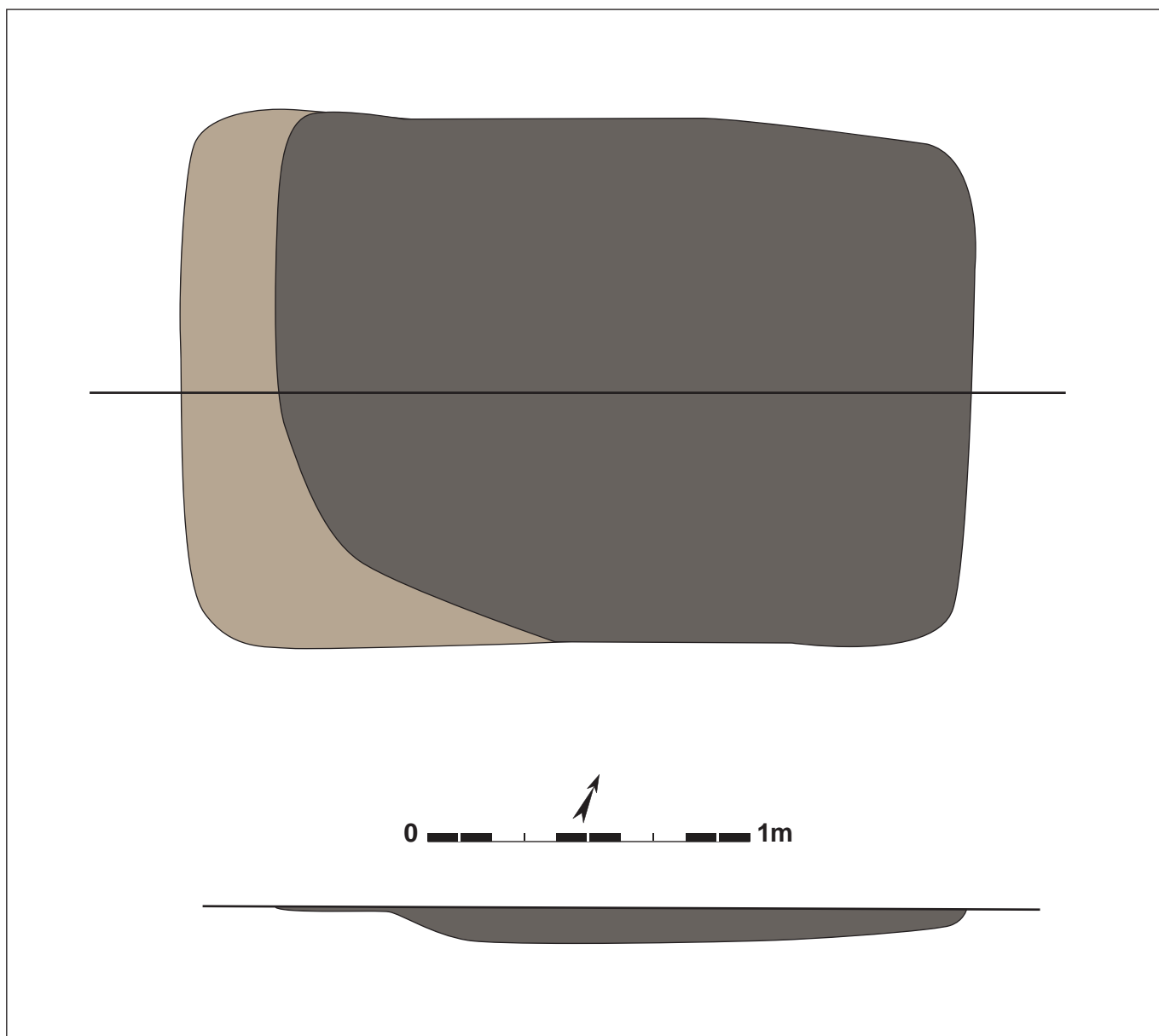
Figuur 42 & 43: Spoor 08801 in het vlak en in doorsnede

7.5. Kolenbranderskuilen

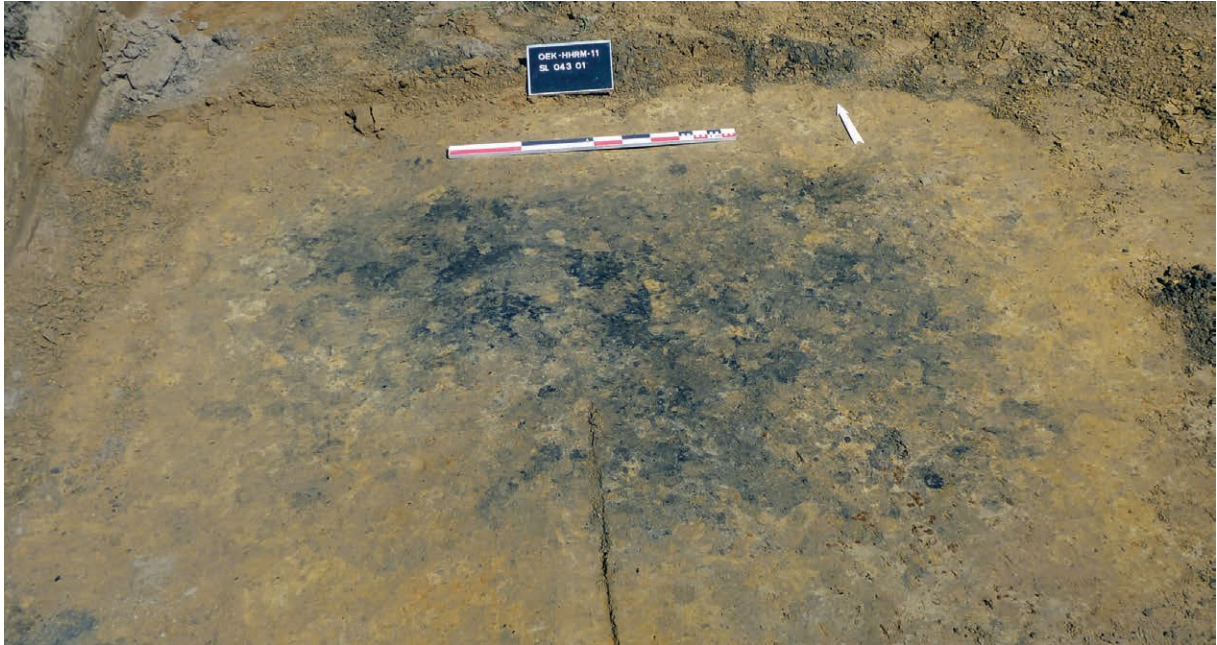
Er zijn verspreid over het projectgebied nog drie houtskoolrijke structuren opgemerkt, die wellicht een geheel andere functie hebben gekend. Sporen 04301, 07101 en 11101 zijn waarschijnlijk te interpreteren als kolenbranderskuil.

Spoor 04301 bevindt zich in het westen van het projectgebied. De structuur is rechthoekig met een ONO-WZW oriëntering en meet 2,4 bij 1,75m (fig. 44, fig. 45, fig. 46). In het grondvlak is de opvulling vrij donker en houtskoolrijk met af en toe een zeer lichte oranje verkleuring van de moederbodem. Mogelijk wijst dit op een zeer beperkte verhitting van de moederbodem. De structuur is vrij ondiep bewaard met een vlakke bodem op maximaal 8cm onder het oppervlakte.

Spoor 07101 ligt in het zuidwestelijke uiteinde van het onderzoeksgebied. Deze rechthoekige kuil meet 2,25 bij 1,5m en vertoont een ONO-WZW oriëntatie (fig. 47, fig. 48, fig. 49). In het grondvlak is duidelijk een oranje verkleuring van de vulling op te merken, te verklaren door een verhitting. De rest van de vulling is erg donker en houtskoolrijk. In doorsnede blijkt dat ook dit spoor relatief ondiep bewaard is met een maximale diepte van de vlakke bodem op 12cm onder het vlak.

Figuur 44: Grondplan en coupes op spoor 04301 (schaal 1/20)

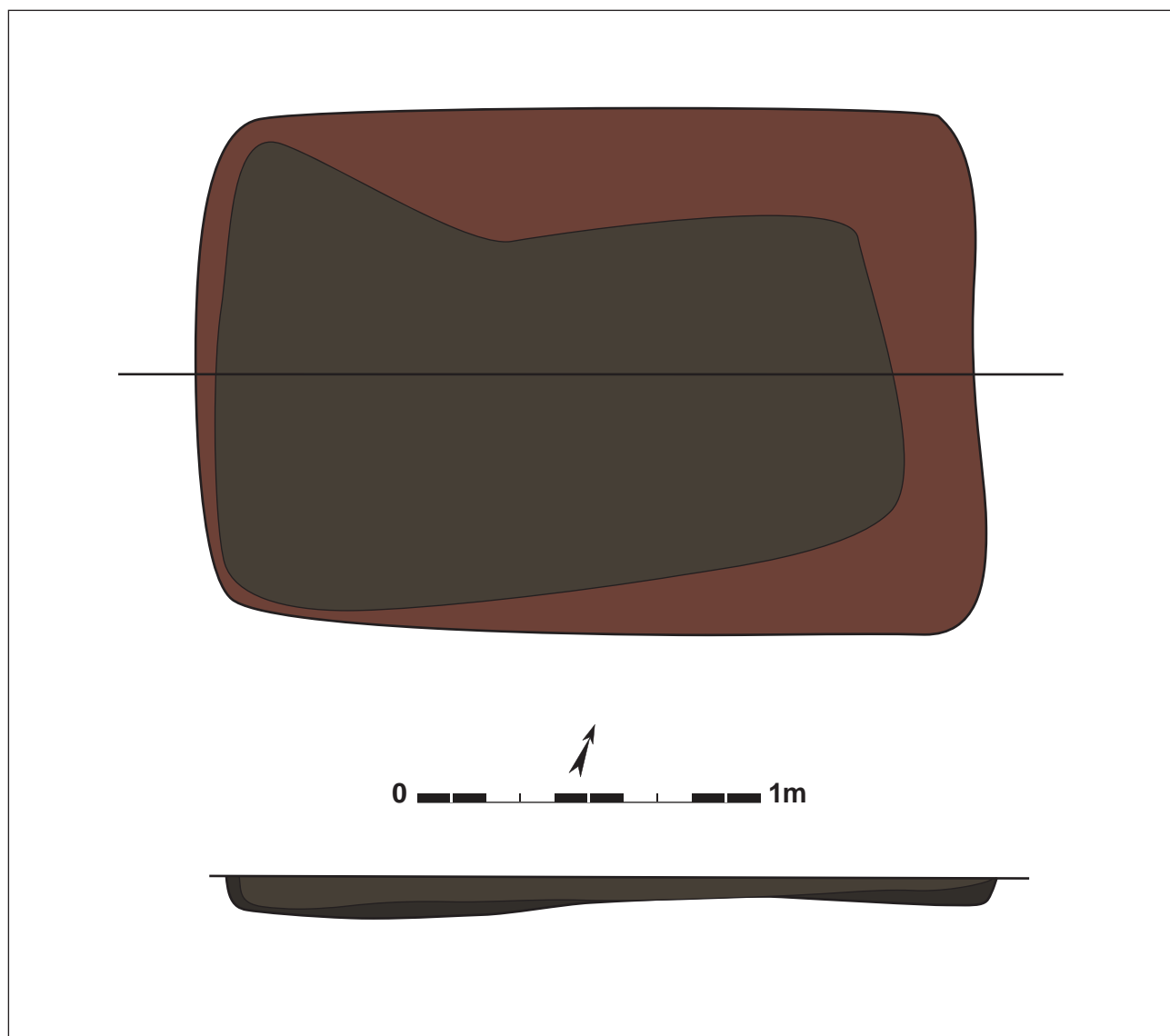
Figuur 45: Kolenbranderskuil 04301 in het vlak

Figuur 46: Veldopname van de coupe op spoor 04301

Tegen de oostelijke grens situeert zich spoor 11101, dat overeenkomsten vertoont met beide bovenstaande structuren. Dit spoor is echter zeer ondiep bewaard, waardoor het enkel in het vlak waarneembaar is als een afgerond rechthoekige verkleuring van 1 bij 0,8m, die ongetwijfeld groter moet zijn geweest, gezien de houtskoolrijke molspijpen in de directe omgeving.

Deze drie structuren hebben een houtskoolrijke opvulling, met sporadisch indicaties van verhitting en een oppervlakte van gemiddeld 3,5m². Dergelijke structuren worden in Vlaanderen vaker herkend en kunnen geïnterpreteerd worden als kolenbranderskuil of houtskoolmeyler. Deze sporen worden gebruikt om houtskool te produceren. Zeker in zandig

Figuur 47: Grondplan en coupes op spoor 07101 (schaal 1/20)

Figuur 48: Dwarsdoorsnede op kolenbranderskuil 07101

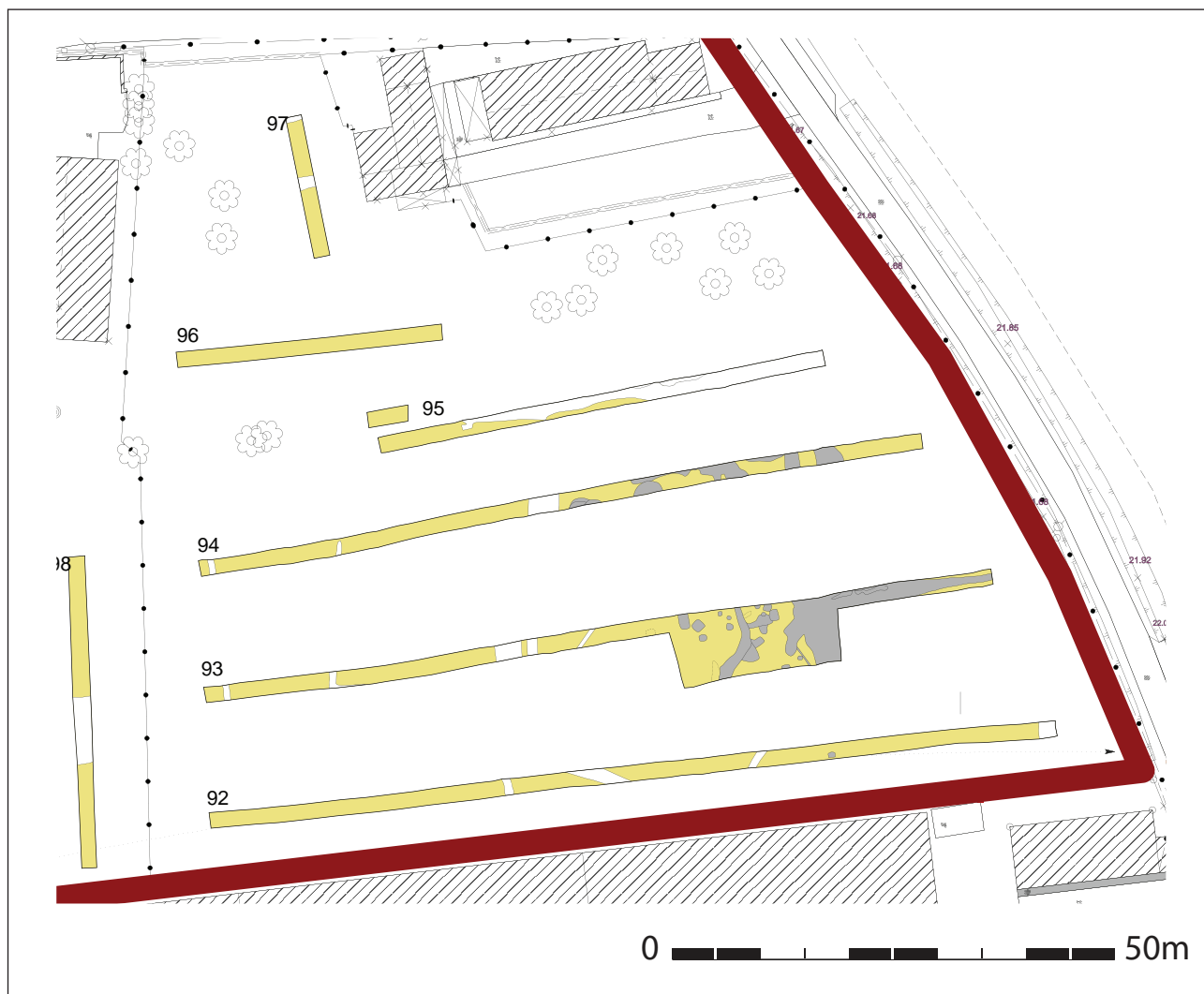
Vlaanderen is deze categorie sporen ondertussen behoorlijk gekend, met een groot aantal exemplaren te Kluizen en Rieme (voor een overzicht zie HOORNE, LALOO *et al.* 2009: 29-56). Op zandleem en leemgronden zijn deze structuren minder gekend, maar komen ze zeker voor, zoals te Grammene (HOORNE 2008) en Zulte (VANHOLME & BONCQUET 2009). Deze structuren kunnen vaak in verband gebracht worden met ontginningsfasen en komen dan ook vaak voor op de meer marginale gronden, zoals het voorbeeld te Kluizen (LALOO *et al.* 2009: 369-380). Op deze houtskoolproducerende kuilen is vooral onderzoek uitgevoerd in het buitenland (bijv. GROENEWOUDT 2007). Alhoewel de kuilen reeds volledig gedocumenteerd zijn op het terrein, is met de genomen bulkmonsters op sporen 04301 en 07101 nog niets gebeurd. Een groot probleem is het totale ontbreken van dateerbare elementen. Uit onderzoek op andere sites blijkt dat de datering van kolenbranderskuilen vrij uiteen kan lopen. Zo zijn te Kluizen Romeinse en volmiddeleeuwse exemplaren aangetroffen, te Rieme laat-Romeinse, te Sint-Gillis-Waas volmiddeleeuwse, en in Nederland zijn Romeinse, vroegmiddeleeuwse, volmiddeleeuwse en recentere houtskoolmeylers gekend. Een datering van de kolenbranderskuilen uit Oekene is dan ook erg belangrijk. Verder natuurwetenschappelijk onderzoek zou enerzijds veel informatie over de landschapsname op lokale schaal kunnen genereren, maar zou anderzijds zeker ook bijdragen tot de kennis over deze structuren op een supraregionaal niveau.

Figuur 49: Veldopname van spoor 07101 in het vlak

7.6. Vol- tot laatmiddeleeuwse sporen

Tijdens het onderzoek is een sporenconcentratie aangetroffen in sleuven 92, 93 en 94 (fig. 50, fig. 51). Bij het aanleggen van een kijkvenster bleek deze zich door te zetten (fig. 52). De grondsporen zijn alle vrij donker (donkergrijs tot donkergrijsbruin tot zelfs zwart). Door de vele bioturbaties zijn de sporen moeilijk aflijnbaar, zeker gezien de beperkte breedte (sleuf of kijkvenster) om deze sporen waar te nemen. In totaal zijn 24 sporen ten dele of volledig aangesneden (zie sporenlijst). Tien van deze sporen (9305, 9313, 9314, 9315, 9318, 9320, 9402, 9404, 9405, 9406) zijn waarschijnlijk te interpreteren als gracht- of greppelsegment of uitloper van een gracht, waarvan één gracht zo breed lijkt dat ook een poelfunctie niet kan uitgesloten worden. Verder komen ook verschillende grote sporen voor die als kuil of groot paalspoor kunnen worden geïnterpreteerd (9201, 9301, 9307, 9309, 9310, 9312, 9401, 9403). Vooral de kuilen in sleuf 94 lijken behoorlijk groot en zijn rond. Boren in de sporen om de diepte te bepalen is slechts in één van deze grote, ronde sporen geslaagd: vermoedelijk bevindt de bodem van kuil 9403 zich op ongeveer 0,5m diepte (fig. 53). Dubbelspoor 9401 zou misschien een waterput kunnen zijn, alhoewel gegevens over de diepte ontbreken. Verder bevinden zich ook nog een aantal paalsporen binnen de sporencluster (9304, 9306, 9311, 9316, 9317) (fig. 54). Of deze samen met grotere exemplaren tot een constructie zouden kunnen behoren, is niet gebleken uit het beperkte opengelegde terrein.

Figuur 50: Detailgrondplan van de zone met middeleeuwse sporen

Figuur 51: Het aansnijden van de middeleeuwse grondverkleuringen bij de aanleg van de sleuf

Figuur 52: Kijkvenster met zicht op de middeleeuwse grondsporen

Figuur 53: Zicht op spoor 9403

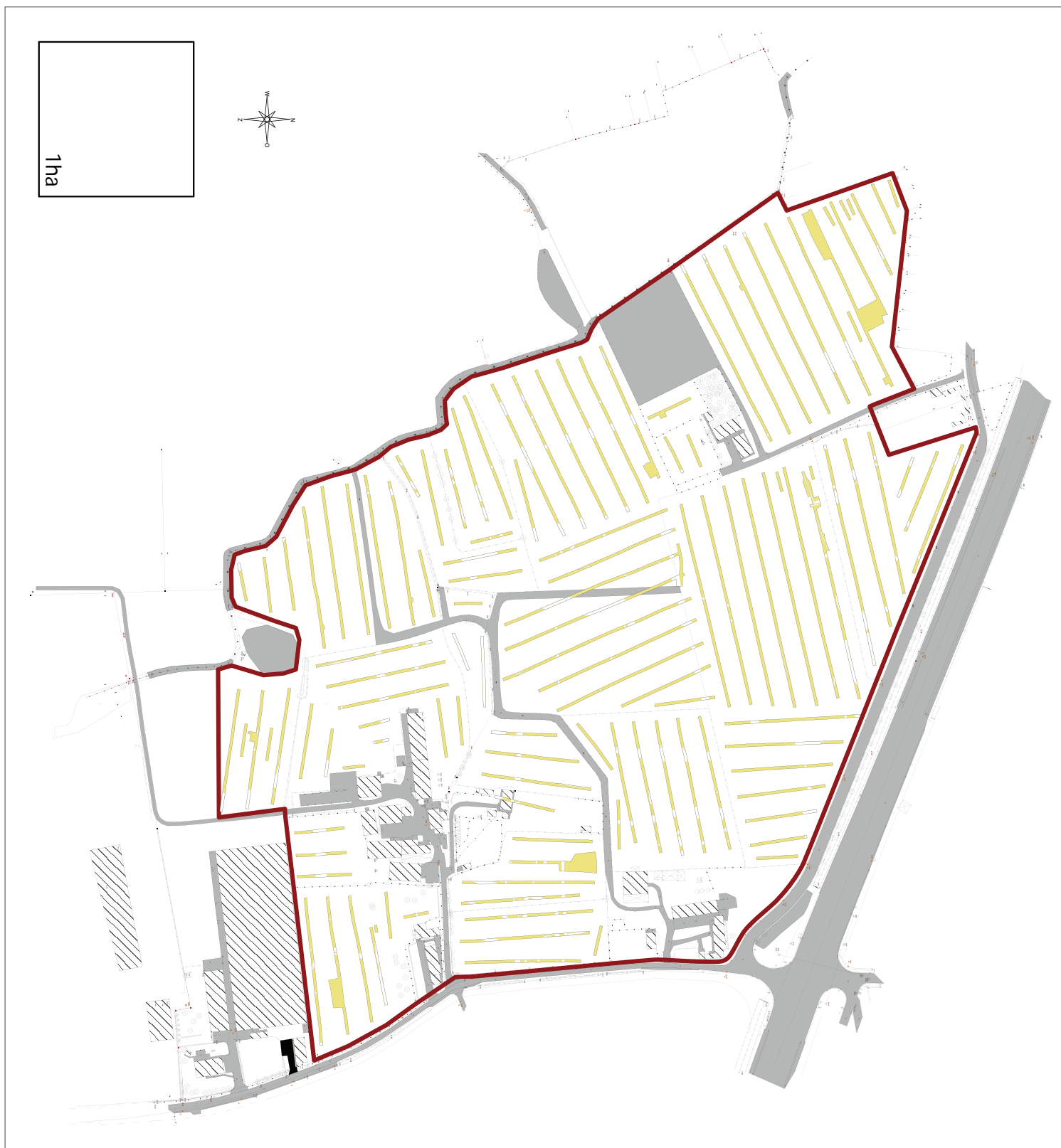
Figuur 54: Dwarsdoorsnede op paal 09309

Er is een kleine fractie aardewerk aangetroffen. Uit spoor 09301 zijn 1 rand (4g) en 2 wandscherven (6g) in een grijs, zandverschaald baksel gerecupereerd; uit 09308 1 wrijfsteen (538g), 1 wandscherf (21g) in protosteengoed (grijs baksel met grove vershraling van witte inclusies), 2 wandscherven (8g) in grijs, zandverschaald aardewerk en 2 wanden (4g) in rode, oxiderende waar; uit 09309 1 wand (4g) in grijze, zandverschaalde waar en 1 stukje dakpan (12g); uit 09403 1 wand (14g) in grijs, zandverschaald aardewerk. Op zich wijst het zandverschaald grijs aardewerk op een datering vanaf de volle middeleeuwen. Het scherfje in protosteengoed zou een datering in de 13de eeuw toelaten (determinatie K. DE GROOTE). Gezien het beperkte geheel wordt een voorzichtige datering in de volle tot late middeleeuwen voorgesteld, wellicht tussen 12de en 14de eeuw.

Het lijkt er sterk op dat in een beperkte zone een behoorlijke densiteit aan vol- tot laatmiddeleeuwse sporen is aangetroffen. De kuilen en paalsporen lijken de aanwezigheid van een nederzettingserf te verraden, mogelijk omgeven door een grachtensysteem. Om deze zone beter te begrijpen is een vervolgonderzoek zeker aangewezen.

7.7. Subrecente tot recente sporen

De meest frequent voorkomende periodes zijn uiteraard de meer recente (fig. 55). Talrijke gedempte grachten zijn in de sleuven aangesneden en opgetekend. Deze grachten zijn meestal te koppelen aan perceelsgrenzen op het kadasterplan, die op het terrein niet meer visueel zijn waar te nemen. Andere grachten lijken terug te gaan op de *Ferrariskaart* (1777) of

Figuur 55: Grondplan met aanduiding van de recente sporen

Figuur 56: Pijpenkopje uit spoor 00101

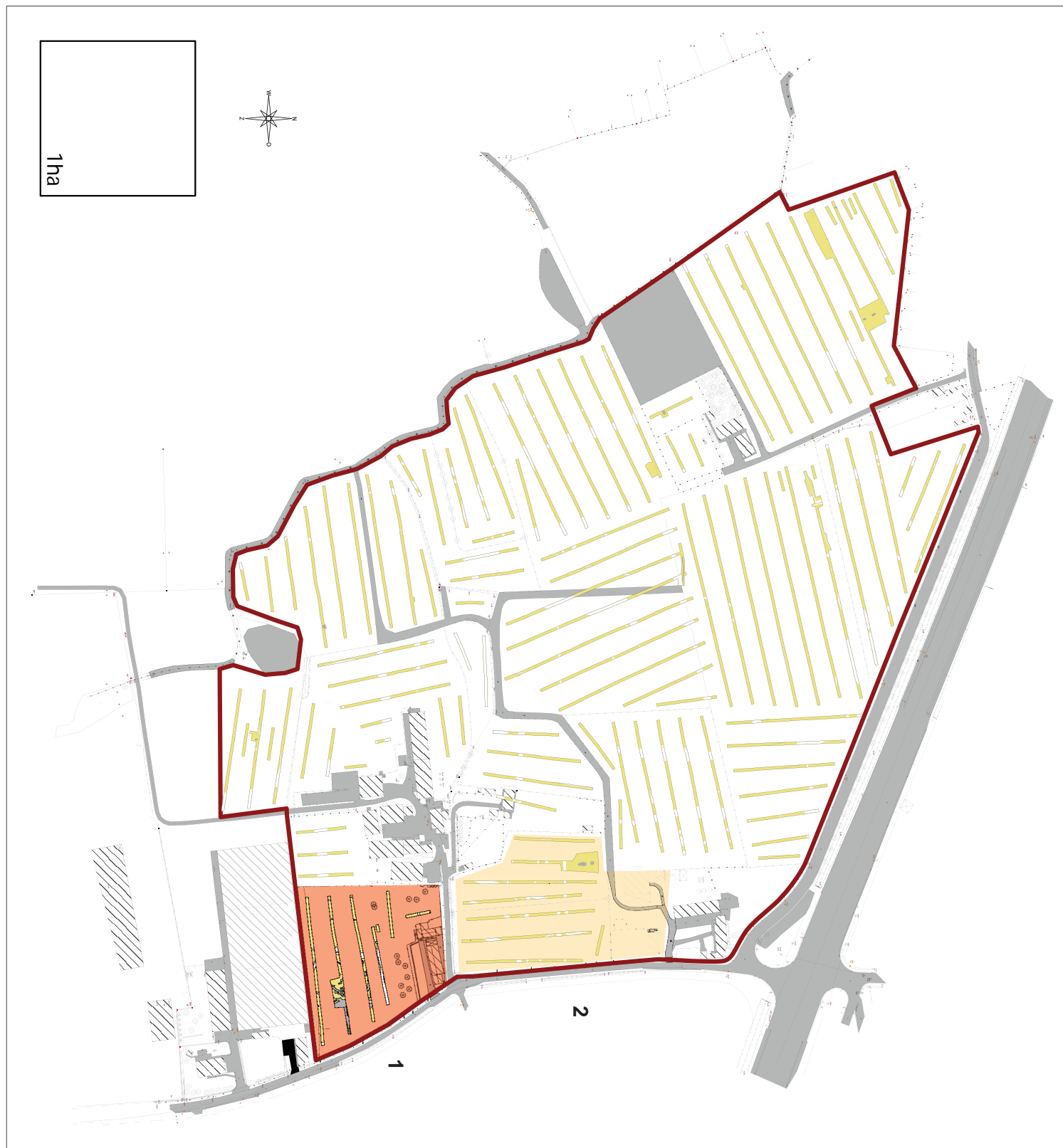
Figuur 57: Gracht 03501 die van oudere oorsprong is

op de *Atlas van de buurtwegen* (1841) (http://www.giswest.be/artman/publish/cat_index_107.html). Op dit laatste document zijn op de plaatsen waar vandaag boerderijen aanwezig zijn, duidelijk ook voorlopers van deze gebouwen aanwezig. Uit een aantal grachten zijn ook vondsten gerecupereerd die deze recentere dateringen ondersteunen, zoals het pijpenkopje uit spoor 00101 (fig. 56).

Eén gracht wijkt af van de bovenstaande. Centraal in het onderzoeksgebied bevindt zich gracht 03501 (fig. 57). De structuur is aangesneden in één proefsleuf en is vervolgens gevolgd in beide richtingen door middel van een dwarssleuf. Gracht 03501 vertoont een O-W verloop waarbij het spoor over een lengte van 18m is gevolgd voor ze aan de oostelijke zijde schuin oversneden wordt door een recente perceelsgrens. Langs westelijke zijde lijkt de gracht te stoppen. In doorsnede is de gracht gemiddeld 0,5m breed met een maximale diepte van 10cm. Uit dit spoor zijn een aantal vondsten gerecupereerd. Het betreft 31 wandscherven (256g), 3 randen (24g) en 1 bodem (34g) in handgemaakt aardewerk (vershraling chamotte en fractie organisch); 1 wandscherf (4g) in vrij fijn aardewerk en 1 spijker (2g). Wellicht is een Romeinse datering aangewezen. Of deze gracht behoort tot een groter landindelingssysteem is niet duidelijk, er zijn geen vergelijkbare grachten aangetroffen in het projectgebied.

7.8. Samenvatting

Tijdens het proefsleuvenonderzoek zijn verschillende antropogene sporen aangetroffen. De oudste zijn mogelijk twee grote, vroeg-Romeinse kuilen waarvan de functie en interpretatie niet duidelijk is. Verspreid over het terrein komen ook vier Romeinse brandrestengraven voor. Deze zijn wellicht te interpreteren als veldgraven die geïsoleerd in het landschap voorkomen.

Figuur 58: Grondplan met advisering: 1. Vlakdekkende opgraving; 2. Werfcontrole

Eén van deze graven heeft een nisje opgeleverd met drie goed bewaarde bijgiffen. Verspreid over het terrein komen ook 3 kolenbranderskuilen voor. Deze structuren kunnen op basis van de huidige gegevens niet gedateerd worden, maar zijn wellicht te linken aan een ontginningsfase van het gebied. Uit de 12de tot 14de eeuw (volle tot late middeleeuwen) stammen een aantal paalsporen, kuilen en grachten aangetroffen in het zuidoostelijke gedeelte van het terrein. Mogelijk betreft het de resten van een erf of andere occupatie.

8. Conclusies en aanbevelingen

In de loop van mei en juni 2011 heeft GATE Archaeology in opdracht van het Heilig-Hartziekenhuis Roeselare-Menen een circa 15ha groot gebied onderworpen aan een archeologisch vooronderzoek in de vorm van lange parallelle proefsleuven met bijkomende uitbreidingen. Het aantal sporen aangetroffen tijdens dit archeologisch vooronderzoek is beperkt. Toch hebben deze sporen zeker hun wetenschappelijke waarde en wettigen ze in bepaalde gevallen verder onderzoek (fig. 58).

Verschillende geïsoleerde sporen zijn tijdens dit onderzoek aangetroffen, waarbij geopteerd is om het terreinwerk al volledig uit te voeren op deze structuren. Met het oog op verder onderzoek zijn dan ook verschillende bulkstalen genomen.

Met betrekking tot de twee (vroeg-)Romeinse kuilen dient zeker een ¹⁴C-datering per structuur aanbevolen te worden. Tijdens de werken voor het nieuwe ziekenhuis zou de ploegarde sowieso volledig afgegraven worden; het lijkt dan ook aangewezen om een werfcontrole in te lassen bij het afgraven om na te gaan of er nog andere dergelijke sporen aanwezig zijn op het terrein.

De kolenbranderskuilen zijn uitermate interessant omdat ze te koppelen zijn aan een ontginningsfase van dit gebied. Toekomstig historisch en bijkomend archeologisch onderzoek zou mogelijk een groter kader scheppen, maar in afwachting daarvan zou het ten eerste aan te raden zijn om op de twee goed bewaarde kolenbranderskuilen elk twee ¹⁴C-dateringen uit te voeren, om ze op zijn minst al in de tijd te kunnen plaatsen. Voor deze dateringen dienen geschikte stukken houtskool (twijgjes, stukjes schors) te worden geselecteerd. Dit kan bijvoorbeeld in het kader van een anthracologisch onderzoek (determineren van de soort hout die is gebruikt).

In de zuidoostelijke hoek van het terrein zijn verschillende (vol-) tot laatmiddeleeuwse sporen aangesneden. Deze palen, kuilen en grachten komen voor in één zone. Mogelijk behoren deze tot een erf of boerderij. Om deze sporen beter te begrijpen en interpreteren, alsook het landindelingssysteem dat er mogelijk bij hoort, is een vlakdekkend onderzoek over circa 1ha noodzakelijk. De sporendensiteit is behoorlijk, maar lijkt wel redelijk begrensd te zijn in ruimte. Drie van de vermoedelijk Romeinse brandrestengraven bevatten geen vondsten. Misschien is het aangewezen om ook van deze sporen een ¹⁴C-datering uit te voeren om zo deze structuren met zekerheid te dateren en eventueel na te gaan of ze gelijktijdig kunnen zijn met de twee Romeinse kuilen.

Er zijn op basis van de vondsten bij de proefsleuven eveneens wat mogelijkheden tot publiekswerking. De bijgiffen in het brandrestengraf met nis zijn zeker tentoonstelbaar, mits plaatsing in een iets breder kader. Concreet zou het kunnen gaan over het plaatsen van een kleine vitrine in de inkomgang van het nieuwe ziekenhuis. Uiteraard is dit slechts een mogelijkheid, geen sluitende aanbeveling.

Het merendeel van de antropogene sporen zijn postmiddeleeuwse tot recente percelingsgrachten. Verder onderzoek op deze sporen is niet nodig. Het grootste deel van het projectgebied kan met andere woorden vrijgegeven worden.

9. Bibliografie

DE CLERCQ W., 2000. Een blik op een decennium archeologisch onderzoek op Gallo-Romeinse vindplaatsen in Oost-Vlaanderen. *VOBOV-Info* 52: 35-47.

GODERIS J., 2006. Oudste nederzetting ooit gevonden op grondgebied Roeselare. *West-Vlaamse Archeokrant* 50: 92-93.

GROENEWOUDT B., 2007. Charcoal burning and landscape dynamics in the early medieval Netherlands. *Ruralia* VI: 327-337.

HOORNE J., 2008. Deinze – Grammene Grijsbulckstraat. *Jaarverslag 2006 Kale-Leie Archeologische Dienst*: 23-25.

HOORNE J., LALOO P., CROMBÉ PH. & DE CLERCQ W., 2009. *Archeologisch vooronderzoek te Rieme-Noord (gem. Evergem, prov. Oost-Vlaanderen). Juli tot oktober 2009*. UGent Archeologische Rapporten 19, 69 p.

LALOO P., DE CLERCQ W., PERDAEN Y., CROMBÉ PH. (red.) 2009. *Het Kluizendokproject. Basisrapportage van het preventief archeologisch onderzoek op de wijk Zandeken (Kluizen, gem. Evergem, prov. Oost-Vlaanderen). December 2005 – december 2009*. UGent Archeologische Rapporten 20, 405 p.

VANHOLME N. & BONCQUET T., 2009. *Archeologisch vooronderzoek, Zulte – Dries*. Onuitgegeven rapport.

WEBSTER P., 1996. *Roman Samian pottery in Britain*. Practical Handbooks in Archaeology 13, 138p.

<http://archeologie-roeselare.blogspot.com/> laatste raadpleging 29/06/2011

http://www.giswest.be/artman/publish/cat_index_107.html laatste raadpleging 29/06/2011

spoor	sleuf	interpretatie	volledig?	orientatie	vorm	lengte (m)	breedte (m)	diepte (m)	hoogte (m TAW)	datering aardewerk	relatieve datering	opmerkingen
101	1	gracht	nee		lineair	?	?	?	19,73	17de-18de eeuw	recent	
702	7	windval	ja	O-W	ovaal	3,75	0,6	0,5	20,81	/		
710	7	brandrestengraf	ja	NW-ZO	rechthoekig	1,98	0,92	0,32	21,33	Romeins	Romeins	nis met bijgaven
801	8	brandrestengraf	ja	NNO-ZZW	rechthoekig	1,54	0,84	0,12	21,11		Romeins	
3501	35	gracht	nee	O-W	lineair	min. 18	0,54	0,1	21,04	Romeins?		oversneden door recente gracht
4301	43	kolenbranderskuil	ja	ONO-WZW	rechthoekig	2,4	1,75	0,08	20,82	/		
7101	71	kolenbranderskuil	ja	ONO-WZW	rechthoekig	2,25	1,5	0,12	20,28	/		
8801	88	brandrestengraf	ja	N-Z	rechthoekig	1,52	0,75	0,32	21,3		Romeins	
9201	92	paalspoor/kuil	ja	O-W	afgerond rechthoekig	0,8	0,6	?	22,48	/		
9301	93	kuil	nee	N-Z	afgerond rechthoekig	min. 1,8	1,2	?	22,52		vol- tot laatmiddeleeuws	
9302	93	paalspoor/kuil	ja	NW-ZO	afgerond rechthoekig	1,2	1,2	?	22,53		vol- tot laatmiddeleeuws	
9304	93	paalspoor	ja	/	rond	0,4	/	0,1	22,56		vol- tot laatmiddeleeuws	
9305	93	gracht	nee	variabel	lineair	min. 9	/	1,2	22,53		vol- tot laatmiddeleeuws	
9306	93	paalspoor	nee	/	rond	min. 0,3	0,5	?	22,55		vol- tot laatmiddeleeuws	
9307	93	paalspoor/kuil	nee	O-W	afgerond rechthoekig	min. 0,9	0,9	?	22,54		vol- tot laatmiddeleeuws	
9309	93	paalspoor/kuil	ja	ONO-WZW	ovaal	0,9	0,75	0,2	22,48		vol- tot laatmiddeleeuws	
9310	93	paalspoor/kuil	ja	ONO-WZW	rond/ovaal	0,8	0,8	?	22,56		vol- tot laatmiddeleeuws	
9311	93	paalspoor	ja	/	rond	0,4	/	?	22,54		vol- tot laatmiddeleeuws	
9312	93	paalspoor/kuil	ja	ONO-WZW	afgerond rechthoekig	1,3	1,05	?	22,51		vol- tot laatmiddeleeuws	
9313	93	uitloper gracht	ja	/	tweelobbig	3	/	?	22,53		vol- tot laatmiddeleeuws	
9314	93	uitloper gracht	ja	/	langwerpig	1,5	/	?	22,53		vol- tot laatmiddeleeuws	
9315	93	uitloper gracht	ja	/	ovaal/driehoekig	2	/	?	22,53		vol- tot laatmiddeleeuws	
9316	93	paalspoor	nee	ONO-WZW	afgerond rechthoekig	1	min. 0,3	?	22,42		vol- tot laatmiddeleeuws	
9317	93	paalspoor	ja	ONO-WZW	ovaal/ruit	0,6	0,4	?	22,36		vol- tot laatmiddeleeuws	
9318	93	greppel	nee	NW-ZO	lineair	min. 3	0,15	?	22,37		vol- tot laatmiddeleeuws	
9320	93	gracht/poel	nee	/	onduidelijk	min. 23	min. 8	?	22,36		vol- tot laatmiddeleeuws	
9401	94	kuil	nee	/	rond (2 oversnijdend)	min. 1m	2 + 2	?	22,54		vol- tot laatmiddeleeuws	
9402	94	gracht?	nee	/	meerlobbig	min. 12m	min. 2	?	22,32		vol- tot laatmiddeleeuws	moeilijk leesbaar
9403	94	kuil	nee	/	rond	min. 1,3	3,2	0,5 (boring)	22,44		vol- tot laatmiddeleeuws	
9404	94	gracht/poel?	nee	/	?	min. 0,5	4,25	?	22,24		vol- tot laatmiddeleeuws	moeilijk leesbaar, segment
9405	94	gracht?	nee	NNW-ZZO	lineair	min. 2	1,9	?	22,23		vol- tot laatmiddeleeuws	moeilijk leesbaar
9406	94	gracht?	nee	NNW-ZZO	lineair	min. 2	3,2	?	22,25		vol- tot laatmiddeleeuws	moeilijk leesbaar
10701	107	kuil	ja	/	rond	2,3	2,2	0,78	23,01	vroegRomeins	vroegRomeins	
10702	107	kuil	ja	N-Z	ovaal (onregelm)	5,4	2,5	0,7	22,98	vroegRomeins	vroegRomeins	
11101	111	kolenbranderskuil	ja	?	afgerond rechthoekig	1	0,8	0	22,08			zeer ondiep bewaard
11401	114	brandrestengraf	ja	NW-ZO	rechthoekig	2,4	1,13	0,33	21,55	Romeins	Romeins	

spoornr	staal	hoeveelheid	opmerking
710	bulk	4l	brandrestengraf onderste laag
710	bulk	4l	brandrestengraf bovenste laag
710	bot	zakje	brandrestengraf, verbrand bot
4301	bulk	4l	kolenbranderskuil
4302	bulk	4l	kolenbranderskuil
7101	bulk	4l	kolenbranderskuil onderste laag
7101	bulk	4l	kolenbranderskuil bovenste laag
8801	bulk	4l	brandrestengraf
8801	bulk	4l	brandrestengraf onderste laag
8801	bulk	4l	brandrestengraf onderste laag
8801	bulk	4l	brandrestengraf bovenste laag
8801	bot	klein zakje	brandrestengraf, verbrand bot
10701	bulk	4l	
10701	bulk	4l	verbrande leem
10702	bulk	4l	laag B
11401	bulk	4l	brandrestengraf onderste laag
11401	bulk	4l	brandrestengraf bovenste laag